

ปฏิจสมุปดาหจากพระโอมร

หมวดที่ ๘

ว่าด้วย ปฏิจสมุปดาห เกี่ยวกับความเป็นพระพุทธเจ้า

ทรงเดินตามรอย แห่งพระพุทธเจ้าของคุณ ๆ (ในกรณีของการค้นเรื่องปฏิจสมุปดาห)^{*}

ถูกอกนกชัยทั้งหลาย! ครั้งก่อนแต่การตรัสรู้ เมื่อเรยังไม่ได้ตรัสรู้ ยังเป็นไฟริษท์อยู่ ความปราริพก้อนนี้ได้เกิดขึ้นก่อนเราไว้ “สักว์โลกนี้หนอ ถึงแล้ววันความอาทิตย์ ย่อมเกิด ย่อมแก่ ย่อมตาย ย่อมมрутิ และย่อมอนติ, ก็เมื่อสักว์โลกไม่รู้ัก อุบัติเกเร่องออกไปฟันจากทุกร ตือชวนรณะแล้ว การออกจากทุกชีสืบชราธรรมจะน ขับปราภูชน์ให้อย่างไร”

* ถูกอกนกชัยทั้งหลาย คือสมชายท นิกาย. ผ. ๙๙/๑๖๖/๒๕๓๐. ควรค่ากิจยุทธ์หมาย ที่ยกเว้น.

คุณก่อนพิภพทั้งหลาย ! ความยังนี้ได้เกิดขึ้นแก่เราว่า “เมื่อจะไม่มีอยู่หนอ
ธรรมชาติจึงไม่มี : เพราะมีอะไรเป็นบ้ำชัย จึงมีธรรมะรณะ” ดังนี้.

คุณก่อนพิภพทั้งหลาย ! ความรู้แจ้งอย่างยังค้างอยู่ด้วยๆ เพราะการท่าในใจโดย
แยกกาย ได้เกิดขึ้นแก่เราว่า “พระรัตน์นั้นแล มืออยู่ ธรรมชาติ จึงไม่มี : เพราะมี
ชาติเป็นบ้ำชัย จึงมีธรรมะรณะ” ดังนี้.

.... “ เพราะภายนั้นแล มืออยู่ ชาติ จึงไม่มี : เพราะมีพเป็นบ้ำชัย จึงมี
ชาติ ” ดังนี้.

.... “ เพราะอุปทานนั้นแล มืออยู่ อุปทาน จึงไม่มี : เพราะมีอุปทานเป็นบ้ำชัย
จึงมีพ ” ดังนี้.

.... “ เพราะศัลพานนั้นแล มืออยู่ อุปทาน จึงไม่มี : เพราะมีศัลพานเป็นบ้ำชัย
จึงมีอุปทาน ” ดังนี้.

.... “ เพราะเวทนา’nั้นแล มืออยู่ เวทนา จึงไม่มี : เพราะมีเวทนาเป็นบ้ำชัย
จึงมีศัลพาน ” ดังนี้.

.... “ เพราะสัตหานั้นแล มืออยู่ สัตหาน จึงไม่มี : เพราะมีผัสสะเป็นบ้ำชัย
จึงมีเวทนา ” ดังนี้.

๔. ข้อความตามที่ดู.... ให้นั้น หมายความว่า ให้มีความละเอียดซึ่งทุกๆ อย่าง แม้ว่าจะท่าในใจโดย
แยกกาย จนกว่าจะรู้แจ้งเกิดขึ้นทุกๆ ๆ อย่างเป็นตัวกับไป จนถึงที่สุด ทั้งผู้อ่านทุกท่านและนิรเศา ;
โดยที่นั่นจะไม่ใช่สิ่งที่ผู้อ่านอาจเข้าใจยากอีกต่อไป : เป็นการพัฒนาเรื่องภาษาไม่ทางเดิน.

....เพราเวสหายดูบันนนเเละ มีอยู่ พลัง ใจให้ : เพราเวสหายดูบันน
บ้ำย รัมมีสัก " ดูน "

.... เท่าท่านรู้ปั้นนั้นแล้ว มืออุ่น สายอกน้ำ จึงได้มี : เพื่อวันนี้ท่านรู้เป็น
บ้าข้อ จึงมิใช่สายอกน้ำ” ดังนี้

.... เพราวนิวญาณนั่นແດ มือถุ นามรูป จึงได้มี : เพราวนิวญาณเมื่อน้ำขี้ จึงมีนานนาน” ถ้านี่

คุณกิษท์ หงษ์ลาภ ความเห็นนี้ได้เกิดขึ้นแก่เราว่า “เมื่อจะไม่มีอยู่แล้ว จึงไม่ใช่ : เมื่อมีอยู่ไม่ใช่แล้ว จึงเรียกว่า ‘ไม่’ ”

คุณก่อนเก็บข้าวท้องถ่าย! ความรู้แจ้งอย่างมีความนิ่มๆ เพราะการทำในใจ
ให้เป็นแบบ “เพรบนาหูปะนั่นแล นีอู่” วิญญาณ จึงให้มี : เพรบ
นิ่มน้ำรปบงบบั๊ชต์ ใจไม่ถูกอกใจ” ดังนั้น

กุก่อนกิจมุทั้งหลาย ความรู้แจ้งนี้ได้เกิดขึ้นแก่เราว่า “วิญญาณนี้” ยังคง
เวียนกลับซ้ำจากนามรูป ซ้อมไม่เลิกไม่ลืม; ด้วยเหตุเพียงเท่านี้ สักว่าโลกนี้ พึงเก็บบ้าง
พึงเก็บบ้าง พึงพยายาม พึงคุยกัน พึงอุบกัน : ข้อนี้ให้แก่การที่ เพราหมานามรูป
เป็นบ้ำชัย จึงมีวิญญาณ; เพราหมีวิญญาณเป็นบ้ำชัย จึงมีนามรูป; เพราหมี
นามรูปเป็นบ้ำชัย จึงมีสภาพกัน; เพราหมีสภาพกันเป็นบ้ำชัยจึงมีผัสสะ; เพราหมี
ผัสสะเป็นบ้ำชัย จึงมีเวลาหนา; เพราหมีเวลาหนาเป็นบ้ำชัย จึงมีตัวหนา; เพราหมีตัวหนา
เป็นบ้ำชัย จึงมีอุปทาน; เพราหมีอุปทานเป็นบ้ำชัย จึงมีภาพ; เพราหมีภาพเป็น
บ้ำชัย จึงมีรากศิ; เพราหมีรากศิเป็นบ้ำชัย, ธรรมรถะ โถภารปีไหวகະຈະ โถมนัสสปุภยะ

ทั้งหลาย จึงเกิดขึ้นครบถ้วน : ความเกิดขึ้นพร้อมกันของทุกหน้าที่สัมผัสถึง “ความมีค่าของอิ่มเญ่”.

ถูกอ่อนน้อมกับชัยชนะ ! ควรจะ เกิดขึ้นแล้ว ญาณ เกิดขึ้นแล้ว ชั่วญา เกิดขึ้นแล้ว วิชชา เกิดขึ้นแล้ว และส่วนที่ เกิดขึ้นแล้ว แก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เรา ไม่เคยพึงมาเดาต่อเมื่อ “ความเกิดขึ้นพร้อม (สมุกไอย) ; ความเกิดขึ้นพร้อม (สมุกไอย)” ดังนี้.

(ปัญญาที่บาก)

ถูกอ่อนน้อมกับชัยชนะ ! ความลงนี้ได้เกิดขึ้นแก่เราเพื่อไปไว้ “เพื่ออะไรไม่มี หนอ ชรณะรณะ จึงไม่มี : เพราะความทับเที่ยงของเรา จึงมีความทับเที่ยงชรณะ” ดังนี้.

ถูกอ่อนน้อมกับชัยชนะ ! ความรู้สึกอ่อนโยนยังคงอยู่ในเรา เพราะการดำเนินใจโดย แยกจาก ให้เกิดขึ้นแก่เราว่า “เพราะ ชาติ นั้นแต่ ไม่มี ชรณะรณะ จึงไม่มี : เพราะ ความทับเที่ยงชาติ จึงมีความทับเที่ยงชรณะ” ดังนี้.

.... เพราะภพนั้นแล ไม่มี ชาติ จึงไม่มี : เพราะความทับเที่ยงภพ จึงมี ความทับเที่ยงชาติ” ดังนี้.

.... เพราะอุปากานนั้นแล ไม่มี อุปากาน จึงไม่มี : เพราะความทับเที่ยงอุปากาน จึงมีความทับเที่ยงภพ” ดังนี้.

.... เพราะตัวภพนั้นแล ไม่มี อุปากาน จึงไม่มี : เพราะความทับเที่ยงอุปากาน ทั้มนา จึงมีความทับเที่ยงอุปากาน” ดังนี้.

....เพราะเวทนาตน์แล ไม่มี ก็ต้น จึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง เวทนา จึงมีความคับแห่งก็ต้น” ตั้งนี้.

....เพราะศรีษะตน์แล ไม่มี เวทนา จึงไม่มี : เพราะความคับแห่งผัสสะ จึงมีความคับแห่งเวทนา” ตั้งนี้.

....เพราะสหายคนตน์แล ไม่มี พัสดุ จึงไม่มี : เพราะความคับแห่งสหายคน “ จึงมีความคับแห่งผัสสะ ” ตั้งนี้.

....เพราะหมายรูปตน์แล ไม่มี สหายคน จึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง นามรูป จึงมีความคับแห่งสหายคน ” ตั้งนี้.

....เพราะวิญญาณตน์แล ไม่มี นามรูป จึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง วิญญาณ จึงมีความคับแห่งนามรูป ” ตั้งนี้.

คุก่อโนกิกษุหังคลาย ! ความฉันนี้ได้เกิดขึ้นแก่เราว่า “ เมื่อจะไรไม่มีหนอก วิญญาณ จึงไม่มี : เพราะความคับแห่งอะไร จึงมีความคับแห่งวิญญาณ ” ตั้งนี้.

คุก่อโนกิกษุหังคลาย ! ความรู้แจ้งอย่างยิ่งท้ายนิญญา เพราะการทำในใจโดย แยกกาย ได้เกิดขึ้นแก่เราว่า “ เพราะหมายรูปตน์แล ไม่มี วิญญาณ จึงไม่มี : เพราะ ความคับแห่งนามรูป จึงมีความคับแห่งวิญญาณ ” ตั้งนี้.

คุก่อโนกิกษุหังคลาย ! ความรู้แจ้งนี้ได้เกิดขึ้นแก่เราว่า “ หนทาง เพื่อการบรรลุธรรม อันเราให้สั่งหันกลับแล : ให้เกสังหาสันกือ เพราะความคับ แห่งนามรูป จึงมีความคับแห่งวิญญาณ ; เพราะมีความคับแห่งวิญญาณ จึงมีความคับแห่ง

นามรูป; เพราจะมีความคับแห่งนามรูป จึงมีความคับแห่งสภาพกนง.; เพราจะมีความคับแห่งสภาพกนง. จึงมีความคับแห่งลักษณะ; เพราจะมีความคับแห่งลักษณะ จึงมีความคับแห่งเวหนา; เพราจะมีความคับแห่งเวหนา จึงมีความคับแห่งทั้งหนา; เพราจะมีความคับแห่งทั้งหนา จึงมีความคับแห่งอุปวานห; เพราจะมีความคับแห่งอุปวานห จึงมีความคับแห่งภพ; เพราจะมีความคับแห่งภพ จึงมีความคับแห่งชาติ; เพราจะมีความคับแห่งชาติ นั่นแต่ ธรรมะจะ โลกะบเปริเทวะทุกชະโภนนสตอปปายสหทั้งนถาย จึงคับสั้น : ความคับของ แห่งกองของทุกแห่งสั้น ย้อมมีด้วยอาการอย่างนี้”.

ถูก่อนเกิดชั่วทั้งหลาย! หลวงพ่อ เกิดขึ้นแล้ว อุณาณ เกิดขึ้นแล้ว ขัญญา เกิดขึ้นแล้ว วิชชา เกิดขึ้นแล้ว นสัจธรรม เกิดขึ้นแล้ว แก่เรา ในธรรมทั้งหลายที่เราไม่เคยฟังมาเก่าก่อน ว่า “ความดับไม่เหลือ (โนร์ธ) ; ความดับไม่เหลือ (โนร์ธ)” ดังนี้.

คุก่อนกิษทั่งหลาย! เปรี้ยนเหมือนบุรุษเที่ยวไปในป่าทึบ เกิดพบรอยทาง
ซึ่งเกยเป็นหนทางเดิน ที่มนุษย์เท่ากับก้อนแคนอี้เดินแล้ว บุรุษนั้น จึงเกินทางทางนั้นไป
เมื่อเดินไปทางทางนั้นอยู่ ได้พบทราบกรซึ่งเป็นราชราชนิโภราณ อันมนุษย์ทั้งหลาย
เท่ากับก้อนแคนอยู่อาศัยแล้ว เป็นที่อันสมบูรณ์ด้วยสวน สมบูรณ์ด้วยป่าไม้ สมบูรณ์ด้วย
สารใบยาธรรม มีทรากำแพงล้อม มีภูมิภาคนาวีนรมย์ คุก่อนกิษทั่งหลาย! ลำดับนั้น
บุรุษนั้นเข้าไปกราบทูลเจ้งข้าวมีแก่พระราชา หรือเปล่าหากอรหัตของพระราชาว่า
“ขอท้าวพระภรรญาณทรงทราบเด็ด : ข้าพระเจ้า เมื่อพิชัยไปในป่าทึบ ได้เห็นรอยทางซึ่ง
เกยเป็นหนทางเดิน ที่มนุษย์เท่ากับก้อนแคนอี้เดินแล้ว ข้าพระเจ้าได้เกินทางทางนั้นไป,
เมื่อเกินไปทางทางนั้นอยู่ ได้พบทราบกรซึ่งเป็นราชราชนิโภราณ อันมนุษย์ทั้งหลายเตะ
กาลกับก้อนแคนอยู่อาศัยแล้ว เป็นที่อันสมบูรณ์ด้วยสวน สมบูรณ์ด้วยป่าไม้ สมบูรณ์ด้วย
สารใบยาธรรม มีทรากำแพงล้อม มีภูมิภาคนาวีนรมย์ ขอพระองค์ทรงเป็นสักการที่นั้น
ให้มีภูมิภาคเด็ด พระฉัตร!” ดังนี้

ຖຸກອິນກິກຢຸ້ງຫລາຍ! ລ້າຕັນນີ້ ພຣະວາຫນວິອນຫາອໍານາຫຍໍອງພຣະວາຫນນີ້ ຈຶ່ງຕົບແຕ່ສຕານທີ່ນີ້ຂຶ້ນເປັນນົກ. ສົມຍ່ອມາ ນາຄຣນີ້ໄດ້ກຳລາຍເປັນນາກຮ່ານີ້ນັ້ນກັ່ງແລະຊູ່ງເວືອງ ມີປຣະຫານນາກ ເກລື່ອກດັ່ງຕ້ວຍນຸ່ມຍີ ດິຈິນສ້າງຄວາມເຈີຍໃຫນຸ່ມຍີ, ນີ້ນີ້ໄກ; ຖຸກອິນກິກຢຸ້ງຫລາຍ! ຂ້ອນກິດນີ້ນີ້ : ໜ້າໄດ້ເຫັນລົວໜີ່ຈະອອກຫາງເກົ່າ ທີ່ເກຍເປັນ ອຸນຫາງເກົ່າ ຍັນພຣະສົມມາສັນພຸຖົເຊົ້າຫົ້ງຫລາຍໃນກາຕກ່ອນເກຍທວງດໍາເນີນແດ້.

ຖຸກອິນກິກຢຸ້ງຫລາຍ! ກົ່ວຍຫາງເກົ່າ ທີ່ເກຍເປັນອຸນຫາງເກົ່າ ຍັນພຣະສົມມາ-ສັນພຸຖົເຊົ້າຫົ້ງຫລາຍໃນກາຕກ່ອນເກຍທວງດໍາເນີນແດ້ ນັ້ນເປັນຍ່າງໄວເດົ່າ? ນັ້ນກີ່ອອິຍ-ອູ້ກູ້ຈີ່ອິຍຮຽນນີ້ເຫັນເຫັນ, ໄດ້ແກ່ເສັງເຫດນີ້ກີ່ ສົມມາທິງງົງ ສົມມາສັກັບປະ ສົມມາວາກາ ສົມມາກົມມັນກະ ສົມມາອາຈົວ ສົມມາຍານະ ສົມມາສົດ ສົມມາສາມາດ. ຖຸກອິນກິກຢຸ້ງຫລາຍ ນີ້ແລຮອງຫາງເກົ່າ ທີ່ເປັນອຸນຫາງເກົ່າ ຍັນພຣະສົມມາສັນພຸຖົເຊົ້າຫົ້ງຫລາຍໃນກາຕກ່ອນເກຍທວງ ດໍາເນີນແດ້. ເວັນນີ້ ຮ້າໄດ້ລ້າເນີນໄປຄາມແລວໜີ່ຈົງຫາງນີ້, ເຝື່ອຄຳເນີນໄປຄາມອຸ່ ຜົ່ງຫາງນີ້ ເກ :

ໂກຮູ້ຢືນເພາະເຕັ້ງສ່ວນຮະນະ, ຊົ່ງເຫຼຸ້າໄຟກີ່ຂຶ້ນແຫ່ງຫານຮະນະ, ຊົ່ງ ຄວາມດັບໄຟໄໝແຫ່ງຫານຮະນະ, ຊົ່ງຂ້ອງປູງບັດກົງທີ່ກ່ຽວທໍາສັກວິໄຫຼຸດົ່ງຄວາມດັບໄຟໄໝແຫ່ງ ຫານຮະນະ;

...* ໄກຮູ້ຢືນເພາະເຕັ້ງໜາດີ, ຊົ່ງເຫຼຸ້າໄຟກີ່ຂຶ້ນແຫ່ງໜາດີ, ຊົ່ງຄວາມດັບ ໄຟໄໝແຫ່ງໜາດີ, ຊົ່ງຂ້ອງປູງບັດກົງທີ່ກ່ຽວທໍາສັກວິໄຫຼຸດົ່ງຄວາມດັບໄຟໄໝແຫ່ງໜາດີ;

๔. ທີ່ເຮັດ...ໄວ້ກຣະນີ້ ນອຣຫ່ວ່າ ໃນີ້ຂັ້ນຄວາມເຕືອນວ່າ “ເວັນນີ້ ໄດ້ດັ່ງນີ້ໄປທຸນເຫັນຈົງຫາງນີ້, ເຝື່ອຄຳເນີນ ຢົກຄອນຊີ່ຫາງນີ້ ເກ”.

...ให้รู้ยังเฉพาะแล้วว่าชื่องพ, ซึ่งเหตุให้เกิดขึ้นแห่งงพ, ซึ่งความคับไม่เหลือแห่งงพ, ซึ่งข้อปฏิบัติเครื่องทำสักว์ให้ถูกดึงความคับไม่เหลือแห่งงพ;

...ให้รู้ยังเฉพาะแล้วว่าชื่อปุปagan, ซึ่งเหตุให้เกิดขึ้นแห่งอุปagan, ซึ่งความคับไม่เหลือแห่งอุปagan, ซึ่งข้อปฏิบัติเครื่องทำสักว์ให้ถูกดึงความคับไม่เหลือแห่งอุปagan;

...ให้รู้ยังเฉพาะแล้วว่าชื่อพัฒนา, ซึ่งเหตุให้เกิดขึ้นแห่งพัฒนา, ซึ่งความคับไม่เหลือแห่งพัฒนา, ซึ่งข้อปฏิบัติเครื่องทำสักว์ให้ถูกดึงความคับไม่เหลือแห่งพัฒนา;

...ให้รู้ยังเฉพาะแล้วว่าชื่อเวหนา, ซึ่งเหตุให้เกิดขึ้นแห่งเวหนา, ซึ่งความคับไม่เหลือแห่งเวหนา, ซึ่งข้อปฏิบัติเครื่องทำสักว์ให้ถูกดึงความคับไม่เหลือแห่งเวหนา;

...ให้รู้ยังเฉพาะแล้วว่าชื่อผัสสะ, ซึ่งเหตุให้เกิดขึ้นแห่งผัสสะ, ซึ่งความคับไม่เหลือแห่งผัสสะ, ซึ่งข้อปฏิบัติเครื่องทำสักว์ให้ถูกดึงความคับไม่เหลือแห่งผัสสะ;

...ให้รู้ยังเฉพาะแล้วว่าชื่อสพายคนะ, ซึ่งเหตุให้เกิดขึ้นแห่งสพายคนะ, ซึ่งความคับไม่เหลือแห่งสพายคนะ, ซึ่งข้อปฏิบัติเครื่องทำสักว์ให้ถูกดึงซึ่งความคับไม่เหลือแห่งสพายคนะ;

...ให้รู้ยังเฉพาะแล้วว่าชื่อนามรูป, ซึ่งเหตุให้เกิดขึ้นแห่งนามรูป, ซึ่งความคับไม่เหลือแห่งนามรูป, ซึ่งข้อปฏิบัติเครื่องทำสักว์ให้ถูกดึงความคับไม่เหลือแห่งนามรูป;

...ให้รู้ยังเฉพาะแล้วว่าวิญญาณ, ซึ่งเหตุให้เกิดขึ้นแห่งวิญญาณ, ซึ่งความคับไม่เหลือแห่งวิญญาณ, ซึ่งข้อปฏิบัติเครื่องทำสักว์ให้ถูกดึงความคับไม่เหลือแห่งวิญญาณ;

เราได้ดำเนินไปตามเส้นทางนั้น เมื่อดำเนินไปตามอย่างนั้น
เราได้รู้สึกเฉพาะเส้นทาง ทั้งหลาย ซึ่งเหตุให้เกิดขันแห่งสังหาร ซึ่งความคับ
ไม่เหลือแห่งสังหาร ซึ่งข้อนปัญญาเรื่องทำสักว่าให้ถูกระหว่างความคับไม่เหลือแห่งสังหาร

คุณกิษณ์ทั้งหลาย เราเน้น กรณีสึกเฉพาะเส้นทางนั้น ให้บอก
ผลลัพธ์กิษณ์ กิษณ์มี อุมาสุด อุบາสิรา ทั้งหลาย.

คุณกิษณ์ทั้งหลาย พรมารย์นี้ ที่เราภักดิ่วบอกแล้วนั้น ให้เป็น
นราหมอดรัชทั้นและชุ่วเรืองแสง เป็นพรหมาดราตน์ไฟฟ้า เป็นทูนหงษ์บันนาด
เป็นบุกเด่นนนหนา จนกระทั่งเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายสามารถประทานให้ด้วย
ศักดิ์.

การอิศักันปัญญาณสมุปนาหา ก่อนการตรัสรู้^{*}

คุณกิษณ์ทั้งหลาย ควรก่อนแพ่การตรัสรู้ เมื่อเรายังไม่ได้ตรัสรู้ ยังเป็น
ให้ศักดิ์อยู่ ความปริวิทักษันนี้ให้เกิดขึ้นแก่เราจาก “พัคไว้โลกนี้หนอ ถึงท้าแล้วซึ่งความ
ยกเชญ ย้อมกิจ ย้อมแก่ ย้อมกาย ย้อมจุติ และย้อมอุบัติ ก็เมื่อสักว่าโลกไม่รู้จัก
อุบัติกร่องออกไปพ้นจากทุกชีวิตร้านรณะแล้ว การทำอุกอาจูก็ยอมรับมานะนั่นจัก
ปรากฏขึ้นได้อย่างไร”

* ศุกร์ที่ ๑๐ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๗ นิตยสาร ล. ๔๖/๔๙/๒๖, ศรีสังกัดกิษณ์ทั้งหลาย ที่เขียน.

ทุกอย่างก็เข้าทั้งหมดใน “ความรู้สึกของมนุษย์” แต่การดำเนินไปโดย
แบบคณิต ได้เกิดขึ้นแก่เราว่า “มนุษย์ต้องนับและน้อยลง ช่วงเวลาจะจืดจืด : มนุษย์
ต้องบันทึก “ชั้นเรียนรู้” อย่างนี้

....ເຫຼວກພາບນັດ ມີຄູ່ ຂາດີຈິງໄດ້ນີ້ : ເພຣະນິກເປັນນັ້ນຈັກ ຈຶ່ງນີ້ຫາດີ

....เพราะอุปากานนนและ มือชัย กันจีไว้ฟี : เพราะมืออุปากานเป็นบี้ช้อป
จิมเม็ตติ ดั๊ก

....เพราจะตีผ่านน้ำแล น้อหู อย่ากานจังให้มี : เพราจะมีตุนหากเป็นบ้าจัย
จึงไม่กานาหาน ดีกัน.

....ເພົ່າງວະຫນານນັ້ນແລ້ວ ມີອຸ່ນ ດັບກາງຈິງໄດ້ມີ : (ເພົ່າງວະຫນານປິ່ນບັນຍາ)

....ເພງວະພັດສະນັ້ນແລດ ນີ້ອີ່ງ ເວກນາຈິງໄກ້ນີ້ : ເພງວະພັດສະນັ້ນເປັນບໍ່ຫຼັ
ໃຈໆນີ້ວາກຸມາ ອັນນີ້

.... เทราดส์ฟาร์มบันนน็อก มีอยู่ ลักษณะจี๊ดจ๊า๊ด : เพื่อจะมีสภาพทางการเป็น

....ເພຣະນາມວູປັນແລດ ມືອຫຼຸ້ມ ສຳພາຍດນະອິຈິດໄສ໌ : ເພຣະມີນາມຮູບເປັນ
ບໍ່ຈັກ ຈຶ່ງມີສຳພາຍດນະ ຕັ້ງນີ້.

....ເພຣະວິຫຼຸ້ມາດນັ້ນແລດ ມືອຫຼຸ້ມ ນາມຮູບເປົ້ອໄສ໌ໄສ໌ : ເພຣະມີວິຫຼຸ້ມາດເປັນ
ບໍ່ຈັກ ຈຶ່ງມີນາມຮູບ ຕັ້ງນີ້.

....ເພຣະສັ້ນຂາວນັ້ນແລດ ມືອຫຼຸ້ມ ວິຫຼຸ້ມາດຈົ່ງໄສ໌ໄສ໌ : ເພຣະມີສັ້ນຂາວເປັນບໍ່ຈັກ
ຈຶ່ງມີວິຫຼຸ້ມາດ ຕັ້ງນີ້.

ຖຸກ່ອນກິກຊັ້ນຫັ້ນຫາຍ ! ຄວາມຮູນນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເວົ້າວ່າ “ເມືອຂະໄວມີອຸ່ຫນອ^ໜ
ສັ້ນຂາວທັງຫລາຍຈົ່ງໄສ໌ໄສ໌ : ເພຣະມີຂະໄວເປັນນັ້ນຍັ້ງ ຈຶ່ງມີສັ້ນຂາວທັງຫລາຍ” ຕັ້ງນີ້.

ຖຸກ່ອນກິກຊັ້ນຫັ້ນຫາຍ ! ຄວາມຮູນນີ້ເປັນຍິ່ງຕ້ອງນີ້ໃຫຍ່ນັ້ນຢູ່ຫຼາຍ ເພຣະການທຳໄໄໂກຍ
ແບນຄາຍ ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແກ່ເວົ້າວ່າ “ເພຣະວິຫຼຸ້ມາດນັ້ນແລດ ມືອຫຼຸ້ມ ສັ້ນຂາວທັງຫລາຍຈົ່ງໄສ໌ໄສ໌ :
ເພຣະມີວິຫຼຸ້ມາດເປັນບໍ່ຈັກ ຈຶ່ງມີສັ້ນຂາວທັງຫລາຍ” ຕັ້ງນີ້.

ເພຣະເຫັນນີ້ ຂອ້ນຈຶ່ງນີ້ວ່າ ເພຣະມີວິຫຼຸ້ມາດເປັນບໍ່ຈັກ ຈຶ່ງມີສັ້ນຂາວທັງຫລາຍ ;
ເພຣະມີສັ້ນຂາວເປັນນັ້ນຍັ້ງ ຈຶ່ງມີວິຫຼຸ້ມາດ ; ...າຄາ...າຄາ...າຄາ...; ເພຣະ
ມີຫາດເປັນນັ້ນຍັ້ງ, ຜຣາມຮອະ ໂສກປະປີເຫວະຫຼາກຂະໂທມນສອຸປາຍສທັງຫັ້ນຫາຍ ຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນ
ກຽນດ້ວນ : ຄວາມເກີດຂຶ້ນຫວັນແນ້ວຂອງຫຼຸກຫຼັງສັນນີ້ ຂອ້ນນີ້ ຕ້າຍອາກາະຍ່າຍນີ້.

ຖຸກ່ອນກິກຊັ້ນຫັ້ນຫາຍ ! ຄວາມ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ຢູ່າມ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ພິ່ນຫຼາ
ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ວິຫຼຸ້ມາດ ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ແລະສ່ວ່າຈຶ່ງມີສັ້ນຂາວທັງຫລາຍທີ່ເວົ້າ
ໃນຮຽນທັງຫລາຍທີ່ເວົ້າ

ไม่เกอหึ่งมาเก็ก่อน ว่า “ความเกิดขึ้นพร้อม (สมทัย) ! ความเกิดขึ้นพร้อม (สมทัย) !” คั้นนี้.

(ปฏิเสธน้อ)

ถูกอกนิกขุทั้งหลาย ! ความลงหนี้ให้มีเก่าเรารอว่า “เมื่อจะไว้ไม่มีหน้อ ชราพรจะเจ็บไม่มี : เพราจะความตับแห่งอะไร จึงมีความตับแห่งชราพรจะ” คั้นนี้.

ถูกอกนิกขุทั้งหลาย ! ความรู้แจ้งของยังคงคำยืนยันฯ เพราะการทำในใจโดย แยกคาย ให้เกิดขึ้นแก่เราว่า “เพราจะชาตินั้นแล ไม่มี ชราพรจะเจ็บไม่มี : เพรา ความตับแห่งชาติ จึงมีความตับแห่งชราพรจะ” คั้นนี้.

....เพราจะภานนั้นแล ไม่มี ชาติจังไม่มี : เพราจะความตับแห่งภพ จึงมี ความตับแห่งชาติ คั้นนี้.

....เพราจะป่าหานนั้นแล ไม่มี กพธิจังไม่มี : เพราจะความตับแห่ง อุปahan จึงมีความตับแห่งภพ คั้นนี้.

....เพราจะตัลหานนั้นแล ไม่มี อุปahanจังไม่มี : เพราจะความตับแห่ง กัลหา จึงมีความตับแห่งอุปahan คั้นนี้.

....เพราจะเวกหานนั้นแล ไม่มี ตัลหาจังไม่มี : เพราจะความตับแห่ง เวหนา จึงมีความตับแห่งตัลหา คั้นนี้.

.... เนรเทศสัตหันนдол ไนซี เวทนาจึงใช้มี : เพราะความทับเท莺
ผังสะ ซึ่งมีความคืบหน้าเวหนา ถึงนี้.

.... เนรเทศฟายลอนนนдол ไนซี ผัสสัชจึงใช้มี : เพราะความกับ
แห่งสภาพคนะ ซึ่งมีความทับหนังผังสะ ถึงนี้.

.... เนรเทศนารูปนนдол ไนซี ลหาษณะจึงใช้มี : เพราะความกับ
แห่งนามรูป ซึ่งมีความคืบหนังสภาพคนะ ถึงนี้.

.... เนรเทศวิญญาณนนдол ไนซี นามรูปจึงใช้มี : เพราะความกับแห่ง
วิญญาณ ซึ่งมีความทับหนังนามรูป ถึงนี้.

.... เนรเทศสัจการนนдол ไนซี วิญญาณจึงใช้มี : เพราะความทับแห่ง
สังชาต ซึ่งมีความกับแห่งวิญญาณ ถึงนี้.

ถูก่อนภิกขุหักลาย! ความลงบนี้ให้เกิดขึ้นแก่เราอีกว่า “เมื่อไรไม่มีหนอ
สังชาตแห่งอย่างใดไม่มี : เพราะความทับแห่งอะไร ซึ่งมีความคืบหนังสังชาต” ถึงนี้.

ถูก่อนภิกขุหักลาย! ความรู้แจ้งอย่างยิ่งก็ย่อมถูกฯ เพราะการทำในใจโดย
แยกคาย ให้เกิดขึ้นแก่เราว่า “เนรเทศวิชานนдол ไนซี สังชาตหักลายจึงใช้มี :
เพราะความทับแห่งอวิชชา ซึ่งมีความคืบหนังสังชาต” ถึงนี้.

เนรเทศทุน ข้อนี้นี้ก็ว่า เนรเทศความกับแห่งอวิชชา ซึ่งมีความคืบหนัง
สังชาต; เนรเทศมีความกับแห่งสังชาต ซึ่งมีความคืบแห่งวิญญาณ; ฯลฯ ...

.... บดุง.... บดุง.... ; เพราะมีความตื้บแห่งชาตินั้นแล ชรามรณะ โสกรบริเทวะ-
ทุกจะไม่นหัสอุปายาทหั้งหลาย จึงกับสัน : ความคืบคลานหั้งอย่างทุกข์นั้นนี้ ย่อมมี
ก้าวยอกการอย่างนี้.

ถูกอกนกิกษุหั้งหลาย ! ดวงตาเกิดขึ้นแล้ว ญาณเกิดขึ้นแล้ว น้ำเสียงญาเกิร์
ขึ้นแล้ว วิชชา เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่าง เกิดขึ้นแล้ว แก่เรา ในธรรมหั้งหลายที่เราไม่
เคยพึงนาคก่อนว่า “ความดันไม่เหลือ (นิโรห) ; ความดันไม่เหลือ (นิโรห) ” กันนี้ ;
กันนี้ แล.

การคิดค้นปฏิจดลุปนาจ ของพระพุทธเจ้าในอดีต ๖ พรະอุจจ

ถูกอกนกิกษุหั้งหลาย ! เมื่อพระผู้มีพระภาคของเราหันกลับมาสัมผุทัยเข้าพระนาม
ว่าวันนี้สติ ยังไม่ให้รัศรู ก่อนแก่ที่ท่านจะกรัสสู ยังเป็นโพธิสัตว์อยู่ ความปริวิทกอันนี้
ให้เกิดขึ้นแก่ท่านว่า “สักว่าโลกนี้เห็น อิงทัวแล้วซึ่งความยากเช่น ย่อมมาก ย่อมแก่
ย้อนกาย ย่องๆ แต่ย่อมอุบัติ ก็เมื่อสักว่าโลกไม่รู้จักอุบายนเครื่องออกไปพ้นจากทุกๆ
กิจชราวนะแล้ว การคอกชาตทุกชีวิตชราพรณะ นี้ จะปรากฏขึ้นได้อย่างไร ? ”

ถูกอกนกิกษุหั้งหลาย ! ล่าทันนี้แล ความลงนนี้ให้เกิดขึ้นแก่พระวันนี้สติ
โพธิสัตว์นั้นว่า “เมื่อจะไประพิชัยแล ชรามรณะ จึงให้มี : เพราะมีอะไรเป็นปัจจัย จึงมี
ชรามรณะ” กันนี้.

๙. ศูนย์ฯ พุกแวงรักษ์ วิทยาลัยชั้นสูตร วิชาฯ. ว.๑๘/๔/๒๕๒๒, ครั้งแรกกิกษุหั้งหลาย ก็เช่นนั้น.

กูก่อนกิกษุทั้งหลาย! ต่ำกับนั้นแล ความรู้แจ้งอย่างยิ่งกว่าบัญชีฯ เพรา
การทำในใจโดยแยกคาย ให้เกิดขึ้นแก่พระวินสติโพธิสัตว์นั่นว่า “เพราจะชาตินั้นแล มืออยู่
ชารามรถเมืองได้มิ : เพราจะมีชาติเป็นบ้ำชัย จึงมีชรามรถนะ” ดังนี้.

....เพราจะภานนั้นแล มืออยู่ ชาติจังได้มิ : เพราจะมีภพเป็นบ้ำชัย จึงมีชาติ
ดังนี้.

....เพราจะอุปทานนั้นแล มืออยู่ อุปทานจังได้มิ : เพราจะมีอุปทานเป็นบ้ำชัย
จึงมีภพ, ดังนี้.

....เพราจะศัลหา นั้นแล มืออยู่ อุปทานจังได้มิ : เพราจะมีศัลหาเป็นบ้ำชัย
จึงมีอุปทาน, ดังนี้.

....เพราจะเวทนา นั้นแล มืออยู่ ทัณฑานจังได้มิ : เพราจะมีเวทนาเป็นบ้ำชัย
จึงมีทัณฑา, ดังนี้.

....เพราจะผัสสะ นั้นแล มืออยู่ เวทนาจังได้มิ : เพราจะมีผัสสะเป็นบ้ำชัย จึงมี
เวทนา, ดังนี้.

....เพราจะสพยาโศนนั้นแล มืออยู่ ผัสสะจังได้มิ : เพราจะมีสพยาโศนนั้นเป็น
บ้ำชัยจังผัสสะ, ดังนี้.

๙. ข้อความคนที่รร... ใช้กัน หมายความว่า ได้มีความตกลงกันทั้งทูทุกๆ คติ แล้วทรงทำในใจโดย
เบยกาย จนถ้วนรู้แจ้งแก่กันทั้งทูทุกๆ คติ เป็นต่อไป จนถึงที่สุด ทั้งผู้สอนและผู้ฟังนิโกรธรรม;
ให้ที่นี่เป็นไว้ ให้ยันต์ที่ผู้สอนอาจจะเข้าใจเขาลงได้ : เป็นการหักความจริงกากในกากด้าน.

.... เพราะ นามรูป นັ້ນແລ ມີອຸ່ງໝາຍຄະຈົງໄກມີ : ເພຣະມີນາມຮູປ່ປົນເບື້ນຈຳ
ວິທີ່ນີ້ສິຫຼະພາບທັນ, ຕົ້ນນີ້.

....ເພົ່າມະວິທີງານ ນັ້ນແລ ມີອຸ່ນ ນາມຮູບຈຶງໄດ້ມີ : ເພົ່າມະວິທີງານແບ່ນປັ້ງຢັ້ງ
ຈຶ່ງມີນາມຮູບ, ຄົງກົງ.

....ເພົ່າມະ ສັງຫຼວງ ນັ້ນແສ ມີອຸ່ນ ວິຊາພູາພັບເຈິ້ງໄກເມື່ອ : ເພົ່າມະສັງຫຼວງເປັນບໍ່ຈຳ
ຈຶ່ງເກີດໂອເກອນ. ດັ່ງນີ້

ถูก่อนเกิดขึ้นหลาย! ล่ากันนั้นแล้ว ความลงน้ำได้เกิดขึ้นแก่พระวัวสีส้มให้สักวันนึงว่า “เมื่อจะไม่มีอุทุกอย่าง สังหาร ห้ามตายเชิงໄกเม้ม : เพราะเมื่อไรเป็นน้ำร้าย ซึ่งมีอยู่หลายแห่ง” ดังนั้น

คุณอันนิกิตหงษ์ deadly) ตัวคืนนั้นແດງ ความรู้แจ้งของอันนิกิตหงษ์อยู่ เนื่องจาก
การท้าในไชโยเมืองกาญจน์ ให้เกิดขึ้นแก่พระวิมลสีโพธิสัตว์นี้ว่า “พระรัตนตรัยนั้นແດ
งมืออันสังฆารหงษ์อย่างไร : พระรัตน์อันนิกิตหงษ์เป็นเจ้าชัย จึงมีสังฆารหงษ์ deadly, ก็มี

เพราจะเห็นนั้น ข้อที่๕นี้ว่า เพราจะมีวิชาเป็นบ้ำชัย จึงมีตั้งชื่อรหทัย; เพราจะมีตั้งชื่อรหเป็นบ้ำชัย จึงมีวิถุญาณ; ... ฯลฯ ... ฯลฯ ... ฯลฯ ... ; เพราจะมีชาพีเป็นบ้ำชัย, ชารานรอนะ โสสะปวิเทวะทุกษะโภมนัสอุปายาสหกาย จึงเกิดกันในครบถ้วน : ความเกิดชนพร้อมแพ่องคงแหกขหงส์น ย้อมนี้ ก้าวยอกการอย่างนั้น.

คุณก่อนเกิดเข้าห้องน้ำ!
ตัวจะหาย เกิดขึ้นแล้ว ญาญ่า เกิดขึ้นแล้ว น้ำมูก
เกิดขึ้นแล้ว วิชช่า เกิดขึ้นแล้ว

ว่าตัวขึ้นปูดูด้วย กับความเป็นพระทุกชาติ

๔๗๗

ในธรรมทั้งหลายที่พะร่องค์ไม่เคยพูดมาแต่ก่อนว่า “ความเด็ดชั้นพระอ้วล！ ความเด็ดชั้นพระอ้วล！” ก็งี้.

คุกอกนกิกษุหงษ์หลาย สำคัญนั้นแล ความฉันนนี้ให้มีเกียรติวับสีโพธิ์สักว่า ท่อไปว่า “เมื่อจะไรไม่มีหนอด ชราบราบ จึงไม่มี : เพราะความคับแห่งอะไร จึงมีความคับแห่งชราบราบ” ก็งี้.

คุกอกนกิกษุหงษ์หลาย ! สำคัญนั้นแล ความรู้แจ้งอย่างยิ่งถวายบัญญา เพราะการทำในใจโดยแยกชาย ให้เกิดขันแก่พระวับสีโพธิ์สักว่านว่า “ เพราะชาตินั้นแล ไม่มี ชราบราบ ” ไม่มี : เพราะความคับแห่งชาติ จึงมีความคับแห่งชราบราบ ”, ก็งี้.

.... เพราะ กพน นั้นแล ไม่มี ชาติ จึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง กพน จึงมี ความคับแห่งชาติ, ก็งี้.

.... เพราะ อุปahan นั้นแล ไม่มี กพชิงไม่มี : เพราะความคับแห่ง อุปahan จึงมี ความคับแห่ง กพชิง, ก็งี้.

.... เพราะ พัฒา นั้นแล ไม่มี อุปahan จึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง พัฒา จึงมี ความคับแห่ง อุปahan, ก็งี้.

.... เพราะ เอกนา นั้นแล ไม่มี ตักเทา จึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง เอกนา จึงมี ความคับแห่ง ตักเทา, ก็งี้.

.... เพราะ พลัง น้ำแล ไม่มี เวทนาจึงไม่มี : เพราะความคับแห่งพลัง
จึงมีความคับแห่งเวทนา, ทั้งนี้.

.... เพราะ สภาพคนนั้นแล ไม่มี พลังจึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง^๑
สภาพคนนั้น จึงมีความคับแห่งพลัง, ทั้งนี้.

.... เพราะ นามรูป นั้นแล ไม่มี สภาพคนจึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง^๒
นามรูป จึงมีความคับแห่งสภาพคนนั้น, ทั้งนี้.

.... เพราะ วิญญาณ น้ำแล ไม่มี นามรูปจึงไม่มี : เพราะความคับแห่ง^๓
วิญญาณ จึงมีความคับแห่งนามรูป, ทั้งนี้.

.... เพราะ สังขาร นั้นแล ไม่มี วิญญาณจึงไม่มี : เพราะความคับแห่งสังขาร
จึงมีความคับแห่งวิญญาณ, ทั้งนี้.

คุณก่อนภิกษุหงส์หลาย! ถ้าคืนนั้นแล ความลงจนได้เกิดขึ้นแก่พระวิบัติ
ให้สักวันนึงว่า “เมื่อยังไม่เป็นหนอ สังขาร หงส์หลายจึงไม่มี : เพราะความคับแห่งอะไร^๔
จึงมีความคับแห่งสังขาร”, ทั้งนี้.

คุณก่อนภิกษุหงส์หลาย! ถ้าคืนนั้นแล ความรู้เรื่องอย่างยิ่งกว่านี้มีญา
 เพราะการทำในใจโดยแยกจาก ได้เกิดขึ้นแก่พระวิบัติให้สักวันนึงว่า “พระอวิชานนแลไม่มี
สังขารหงส์หลายจึงไม่มี : เพราะความคับแห่งอวิชา จึงมีความคับแห่งสังขาร”, ทั้งนี้.

พระเหตุนั้น อันเชิงมิว่า เพราะความคับแห่งอวิชา จึงมีความคับแห่ง^๕
สังขาร ; เพราะมีความคับแห่งสังขาร จึงมีความคับแห่งวิญญาณ ; ฯลฯ

.... ວດາ.... ວດາ....; ເພຣະມີຄວາມດັບແໜ່ງຫາດີນແລ້ວ ຊາວມຣະນະ ໂສກະບວງທະຫວຸາທຸກຂະໄໂນນເສັ້ອປາຍສທິ່ງຫລາຍ ຈຶ່ງທັນສິນ : ຄວາມດັບຄົນແຫ່ງກອງຫຼຸກຢັ້ງເສັ້ນ ຍ່ອມມີ ທີ່ວ່າຍາກຮອຍຢ່າງນີ້.

ຖຸກອຸນກິຈນຸ້າຫຼາຍ! ດວຈາ ເກີດໜັນແລ້ວ ພູມ ເກີດໜັນແລ້ວ ສີ່ຜູ້ມາ ເກີດໜັນແລ້ວ ວິ່ນຂ້າ ເກີດໜັນແລ້ວ ນສົງສ່ວັນ ເກີດໜັນແລ້ວ ແກ່ພະວິນສີໂພຣີສັກວົນນີ້ ໃນຂຽນທີ່ຫຼາຍທີ່ພຣະອົງກີໃນເຖິງພັ້ນກ່າເຖິງກົ່າວ່າ “ຄວາມດັບໄໄລ່ເຫຼືອ! ຄວາມດັບໃນ ເຫຼືອ!” ຄັ້ນ; ຄັ້ນ ແລ້ວ

ໝາຍເຫດຫຼັງຮັບຮວມ : ແນ້ວັດທີ່ມີຄວາມມູນປັບປາຂອງຂອງທີ່ກວະພູມຕັ້ງ ຕ່ອງຮັດກີ່ນ ນອກຈາດນີ້ ຕ້ອງຮັດຕີ້ນີ້ ພຣະເວເສົງ ພຣະກຸດົ້ນນີ້ ພຣະໂຄນາຄົມນີ້ ແລະພຣະ ກົມປະ ດີນນີ້ມີຄວາມພຽງກັນນີ້ເຊິ່ງຮາວຄົນເຖິງກົ່າວ່າພະຫຼຸດເຈົ້າວັນນີ້ ຖຸກຊາ ປະກາດ ຖຸກຫຼັກຂ້ອຍຮາ ເວັນແທ່ເຫຼືອພຣະພູມເຈົ້າຫຼັກນີ້.

ອີ່ນ ຂ້ອຄານເກີຈັນກາຮົກທັນຍົງຈົງຮູ່ມູນປັບປາຂອງພຣະພູມ; ຮ້າວິນນີ້ ທີ່ກ່າວໄວ້ ໃນແກ້ກົວທີ່ຫຼຸກຄົກຄ້າກາຍການທີ່ໄດ້ນຳນາກຕ່າງໄວ້ໃນຮັບຮັນແທ່ກ່າວຊີ່ຈົງນີ້ນີ້ ມີວ່າດ້ວຍ ນາງຍ່າງໃໝ່ກວດກັນເຖິງບັນຍັດການເຮືອເຖິງວັນທີ່ກ່າວຊີ່ໃນັນກົງທີ່ກ່າວມາຍ ດີໃນັນກົງ ທີ່ກ່າວມາຍນັກດ່ວຍກະແດວເວັ່ນປົງຈົາໄປຫຼຸກເສີຍທີ່ອະຍຸດກ່າວ່າມາກັນນັ້ນ ໄນເສຍຫັນໄປເຈັ່ງ ຂ້ອຮາ; ສິ່ງໄດ້ກ່າວຊີ່ກວາມນັ້ນມາກ່າວ່າໄວ້ໃນໜົນກົດທີ່ ๑๐ ກາຍໄກ້ພັກຊ້ວ່າ “ນິງຈົດນຸ່ມປັບປາກົນທີ່ກວດຕືອນພຣະພູມເຈົ້າວິນນີ້” ຜູ້ນໄກເປີ່ງກ່າວເປົ້າຢາເທິງກັນດີ ແລະຮັບຮັບຮັບແກດຄ່ານັ້ນຢ່າງຍ່ອງດີ່ນີ້ທີ່ກ່າວ່າມານີ້, ງົງຍີເມີນພຣະເຫຼຸດໄກ້ຢາກທີ່ຂຽນກົນໄດ້

ກ່າວຊີ່ນັ້ນລົດຄ່າຫນາກ ເຫວາະທຽງຮູ່ນັ້ນອັດຍແໜ່ງຄວາມເກີດແລະຄວາມດັບ^{*}

ຖຸກອຸນກິຈນຸ້າຫຼາຍ! ກົດາຄົດ ເບື່ອຜູ້ປະກອບຄ້ວຍພລູງມາ ๑๐ ອ່າງ ແລະ ປະກອບກ້າວເສາຮ້າຫຼຸມາ ๔ ອ່າງ ຈຶ່ງປົງຜູ້ມາກຳແນ່ງຈາມໄລກ ບັນລືອສິຫນາກ

* ຖຸກກົງ ๑ ກະພາວຽກ ມິການສັງຄູກ ຊົກພ. ປ. ៩៦/ພກ/ນຮ, ກວ່າມັນກິຈນຸ້າຫຼາຍ ທີ່ເຮັດວຽນ.

ประภาพรหมจักร ในท่านถวบวิษพหงษาไว้ว่า “สูญ คืออย่างนี้ๆ, เหลือให้เกิดรูป คืออย่างนี้ๆ, ความไม่ทึงอยู่ให้แห่งรูป คืออย่างนี้ๆ;” และว่า “เวหนา คืออย่างนี้ๆ, เหลือให้เกิดเวหนา คืออย่างนี้ๆ, ความไม่ทึงอยู่ให้แห่งเวหนา คืออย่างนี้ๆ;” และว่า “สัญญา คืออย่างนี้ๆ, เหลือให้เกิดสัญญา คืออย่างนี้ๆ, ความไม่ทึงอยู่ให้แห่งสัญญา คืออย่างนี้ๆ;” และว่า “สังขาร หั้งหลาย คืออย่างนี้ๆ, เหลือให้เกิดสังขารหั้งหลาย คืออย่างนี้ๆ, ความไม่ทึงอยู่ให้แห่งสังขารหั้งหลาย คืออย่างนี้ๆ;” และว่า “วิญญาณ คืออย่างนี้ๆ, เหลือให้เกิดวิญญาณ คืออย่างนี้ๆ, ความไม่ทึงอยู่ให้แห่งวิญญาณ คืออย่างนี้ๆ;” และว่า “พระรัตน์ ๕ ตัว, สังฆัต ๕ ตัว, พระสังฆ์ ๕ ตัว, สังฆ์ ๕ ตัว, สังฆ์ ๕ ตัว; พระรัตน์ ๕ ตัว, สังฆัต ๕ ตัว, พระสังฆ์ ๕ ตัว, สังฆ์ ๕ ตัว, สังฆ์ ๕ ตัว; ด้วยอการขออ่านนี้ : นี้ได้แก่ความที่ :-

พระเมตตาบ้านเป็นมั่นชัดด้วย จึงมีสังขารหั้งหลาย;

พระเมตตาบ้านเป็นมั่นชัดด้วย จึงมีวิญญาณ;

....ฯลฯฯลฯฯลฯฯลฯ

พระเมตตาบ้านเป็นมั่นชัดด้วย ช่วยระดับ โลกประทุมทุกชนโภมนสกุลป่าสัก หั้งหลาย จึงเกิดขึ้นครบถ้วน : ความเกิดขึ้นพร้อมแห่งกองทุกข์หั้งสันนี้ ย่อมมี ด้วย อาการอย่างนี้.

พระความด้วยความด้วยไปโคลไปเหลือแต่ควิชชานั้นเท่านั้น, จึงมี ความด้วยทั้งสังขาร :

พระเมตตาบ้านเพื่อสังขาร จึงมีความด้วยวิญญาณ;

....ฯลฯฯลฯฯลฯฯลฯ

เพรารามมีความคืบหน้าทั้งหมด ประมาณเดือน สิงหาคมที่จะเปริเทเวทุกแบบใหม่แล้ว
อย่างลับๆ นี้คือ: ความคืบหน้าของกองทุกข์ทั้งหมดนี้ ยังคงมี ภัยของการอยู่ห่าง
คงนั้น แต่.

พิธีกรรมและวัฒนธรรมท้องถิ่น

ຊຸກທີ່ເປົ້າພ່າຍຊາດ ໄດ້ຖະໜາວວ່າ “ຂ້າພະເກົນໄອຄມູເຊີຣູ ອໍານິວວ່າ ໂຕເຫັນເກົ່ານີ້
ເປັນຄ່າງວິງ ອໍາລື່ມເປັນພະ ອໍານິ້ນຫຼັກ.”

ຖុកសាន្តរុកទឹកខេះ និងថ្មី និងថ្មី ពេលដែលបានបង្កើតឡើង ការណែនាំបានបង្កើតឡើង ការណែនាំបានបង្កើតឡើង

“ชั้นต้องการเงินเดือนด้วย! ก็มีว่า โลกไม่เที่ยง แห่านี้เป็นคำจริง ก้าวหนึ่งในชีวิต คืนหนึ่งด้วย”

ถูกอนุญาติฯ ข้อที่ว่า ให้กันเพื่อยัง เท่านั้นเป็นกำจัง คำอื่นเป็นโน้ม

“ช้านค่าท่านนี้ก็คุ้มสูญจริง! คำนี้ว่า โลกนี้ที่สุด เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นไปไม่ได้แล้วครับ”

๔. ห้องที่ ๔ ห้องสกัดกรอง ห้องที่ ๔/๑๐๙/๘๔, ชั้น ๓ ถนนกาญจนบุรี แขวง ๗๐๖

“คุณอุตติยะ! ข้อที่ว่า โลกไม่ที่สุด เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ก็ต้องนับ เป็นสัจจะที่เราไม่พยากรณ์.”

“ชั้นที่ท่านโลกคนผู้เจริญ! ค่านี้ว่า โลกไม่ที่สุด เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ต้องนับหรือ?”

“คุณอุตติยะ! ข้อที่ว่า โลกไม่ที่สุด เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ก็ต้องนับ เป็นสัจจะที่เราไม่พยากรณ์.”

“ชั้นที่ท่านโลกคนผู้เจริญ! ค่านี้ว่า ชั่วเกียบนั้น สร้างเกียบนั้น ทำให้เก็บนั้น คำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ต้องนับหรือ?”

“คุณอุตติยะ! ข้อที่ว่า ชั่วเกียบนั้น สร้างเกียบนั้น เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ต้องนับ เป็นสัจจะที่เราไม่พยากรณ์.”

“ชั้นที่ท่านโลกคนผู้เจริญ! ค่านี้ว่า ชั่วเกียบอนั้น สร้างเกียบอนั้น เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ต้องนับ เป็นสัจจะที่เราไม่พยากรณ์.”

“คุณอุตติยะ! ข้อที่ว่า ชั่วเกียบอนั้น สร้างเกียบอนั้น เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ต้องนับ เป็นสัจจะที่เราไม่พยากรณ์.”

“ชั้นที่ท่านโลกคนผู้เจริญ! ค่านี้ว่า ทดลองภพภัยหลังนั้นเพื่อภัยแล้ว ย้อนมืออก เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ต้องนับ เป็นสัจจะที่เราไม่พยากรณ์.”

“คุณอุตติยะ! ข้อที่ว่า ทดลองภพภัยหลังนั้นเพื่อภัยแล้ว ย้อนมืออก เท่านั้น เป็นคำจริง คำอื่นเป็นโมฆะ ก็ต้องนับ เป็นสัจจะที่เราไม่พยากรณ์.”

“ຂ້າພະກ່ານໄກຄມຜູ້ຈົງຈຸບັນ / ດໍານີ້ວ່າ ກວດກວາຍຫລັງແທ່ຕາຍແລ້ວ ຍ້ອນໄມ້ມືອົກ
ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນຮູ້ອ໌”

ຖຸກອຸນອຸກທີ່ຍະ! ຂັ້ນທີ່ວ່າ ກວດກວາຍຫລັງແທ່ຕາຍແລ້ວ ຍ້ອນໄມ້ມືອົກ ເຫັນນີ້
ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນ ເປັນສັຈະທີ່ເຮົາໄໝພາກຮູ້.

“ຂ້າພະກ່ານໄກຄມຜູ້ຈົງຈຸບັນ / ດໍານີ້ວ່າ ກວດກວາຍຫລັງແທ່ຕາຍແລ້ວ ຍ້ອນມືອົກກົມ
ຍ້ອນໄມ້ມືອົກກົມ ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນຮູ້ອ໌”

ຖຸກອຸນອຸກທີ່ຍະ! ຂັ້ນທີ່ວ່າ ກວດກວາຍຫລັງແທ່ຕາຍແລ້ວ ຍ້ອນມືອົກກົມ ຍ້ອນ
ໄນ້ມືອົກກົມ ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນ ເປັນສັຈະທີ່ເຮົາໄໝພາກຮູ້.

“ຂ້າພະກ່ານໄກຄມຜູ້ຈົງຈຸບັນ / ດໍານີ້ວ່າ ກວດກວາຍຫລັງແທ່ຕາຍແລ້ວ ຍ້ອນມືອົກ
ກົມໄກໄຕ ຢ້ອນໄມ້ມືອົກກົມໄກໄຕ ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນຮູ້ອ໌”

ຖຸກອຸນອຸກທີ່ຍະ! ຂັ້ນທີ່ວ່າ ກວດກວາຍຫລັງແທ່ຕາຍແລ້ວ ຍ້ອນມືອົກກົມໄກໄຕ
ຍ້ອນໄນ້ມືອົກກົມໄກໄຕ ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນ ເປັນສັຈະທີ່ເຮົາ
ໄໝພາກຮູ້.

“ຂ້າພະກ່ານໄກຄມຜູ້ຈົງຈຸບັນ / ເມື່ອທ່ານຫຼຸກເຫຼາຄານວ່າ ຄໍາວ່າ ໄດກເຫື່ອງ ເຫັນນີ້ເປັນ
ຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນຮູ້ອ໌, ເກັນກົບອວ່າ ນັ້ນເຮົາໄໝພາກຮູ້; ເມື່ອທ່ານຫຼຸກ
ເຫຼາຄານວ່າ ຄໍາວ່າ ໄດກໄໝເຫື່ອງ ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນຮູ້ອ໌, ຕັ້ງນັ້ນຮູ້;
ຫວີ່ເມື່ອດຸກເຫຼາຄານວ່າ ຄໍາວ່າ ໄດກໄໝເກົ່າຫຼຸກ ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ ຕັ້ງນັ້ນຮູ້ອ໌,
ຕັ້ງນັ້ນຮູ້; ຫວີ່ເມື່ອດຸກເຫຼາຄານວ່າ ຄໍາວ່າ ໄດກໄໝເກົ່າຫຼຸກ ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ
ຕັ້ງນັ້ນຮູ້ອ໌, ຕັ້ງນັ້ນຮູ້; ຫວີ່ເມື່ອດຸກເຫຼາຄານວ່າ ຄໍາວ່າ ຜົນກົດຫຼຸກ ເຫັນນີ້ເປັນຄໍາຈົງ ດໍາລົ່ມເປັນໂນສະ

เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นไม่ลงทะเบียนหรือ?, ตั้งนี้ก็คือ; หรือเมื่อยกเช้าตามว่า คำว่า ทดสอบภาษาอังกฤษแต่คำยังแล้ว ย้อนมีอีก เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นไม่ลงทะเบียนหรือ?, ตั้งนี้ก็คือ; หรือเมื่อยกเช้าตามว่า คำว่า ทดสอบภาษาอังกฤษแต่คำยังแล้ว ย้อนมีอีก เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นไม่ลงทะเบียนหรือ?, ตั้งนี้ก็คือ; หรือเมื่อยกเช้าตามว่า คำว่า ทดสอบภาษาอังกฤษแต่คำยังแล้ว ย้อนมีอีกก็มี ย้อนไม่มีอีกก็มี เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นไม่ลงทะเบียนหรือ?, ตั้งนี้ก็คือ; หรือว่าท่านเมื่อยกเช้าตามว่า คำว่า ทดสอบภาษาอังกฤษแต่คำยังแล้ว ย้อนมีอีกก็ตามได้ ย้อนไม่มีอีกก็ตามได้ เท่านั้นเป็นคำจริง คำอื่นเป็นไม่ลงทะเบียนหรือ?, ตั้งนี้ก็คือ; ท่านก็ต้องพึ่งตนว่า ฉันนี่ เราไม่พยายาม, เมื่อยกเช้านี้ ซึ่อที่ท่านสอนພหกการนั้น มีน้อยลงไร่แล้ว!"

ดูก่อนอยุทธยา! เราขอนแสดงธรรมแก่สาวกทั้งหลาย ด้วยบัญญาอันเชื่อ เพื่อความหมายดังแห่งสัตว์ทั้งหลาย เพื่อ ก้าวสู่ เผยช่องไส้กระเพาะ เพื่อ ความดีด้วยไม่ได้แห่งทุกชีโภณส์ เพื่อ ความบรรลุชั้นญาณธรรม เพื่อ ความสำเร็จด้วยนิพพาน (นั้นแหละ คือชื่อที่เราพยายาม).

"ดูก่อนท่านโคคุณผู้เจริญ, ซึ่อที่ท่านแสดงธรรมแก่สาวกทั้งหลาย ด้วยบัญญาอันเชื่อ เพื่อความหมายดังแห่งสัตว์ทั้งหลาย เพื่อก้าวสู่ เผยช่องไส้กระเพาะ เพื่อความดีด้วยไม่ได้แห่งทุกชีโภณส์ เพื่อการบรรลุชั้นญาณธรรม เพื่อกระทำให้ได้เจริญนิพพาน, นั้น สัตว์โลก ทรงได้ หรือว่าสัตว์ ควรได้ หรือว่าสัตว์ หนึ่งในส้ายหน่องโลก เดา ที่ออกไปจากทุกชีดี ด้วยการทดสอบธรรมนั้น".

เมื่อยกเช้าไปรักษาสุข ให้ก่อตัวอย่างนี้, พระผู้ลี้ภัยภารเจ้าได้ ทรงนั่งเสีย

ພາຍໃຫຍ້ພຶກສູງບວນຮວມ : ຜູ້ອັນເພີ້ງຕົ້ນໂຄກໄທ້ເຫັນວ່າ ເຖິງປົງຈົດສຸມປາກ
ເມື່ອເວົ້ອຂີ້າຢາຍຮາມ (ລັດທີ່ປ່າຍກູອງໃໝ່ໃນບ້ານເນື່ອນນີ້ແລ້ວເປົ້າໄດ້ທີ່ຈຳກັດ “ນິ້ງຈົດ-
ສຸມປາກຄົ້ນອີຍ້ຢາຍຮາມ”) ຂົ່ວເມື່ອມຸກຄະຫຼຸມວ່າ ຢ່ອມໄນ້ທີ່ທີ່ນາງທີ່ຈະເກີດກິງງົງ ແລະ
ປະກາດ ດັ່ງທີ່ອັນເພີ້ງໃຫ້ພາກຊາດໃຫ້ມີມາຫຼຸດຄາມ ແລະພະຍອດໃໝ່ໄໝທ່າງພາກຮັບພິເສດຖະກິດ ເພົ່າກະຫຼາມ
ພາກຮັບພິເສດຖະກິດໃໝ່ເວົ້ອຂີ້າຢາຍຮາມ ແລ້ວປົງຈົດສຸມປາກ ເນັ້ນທັນ ອັ້ນຈະມີລັດທີ່ກ່າວຕົມເສີ່ອຮື່ງ
ທິງງົງ ແລະ ປະກາດເນື້ນ ອ້າໄຫ້ເຫັນໃດຍໍມີກ່າວຕົກສູງໃໝ່ວ່າ ນິ້ງຈົດສຸມປາກຄົ້ນອີຍ້ຢາຍຮາມ
ເຫຼົາໄໝເຫັນອີກປັບປຸງຈະຫາ ແລ້ວກໍາລົງບົງຈົດສຸມປາກ. ການແສດກນິ້ງຈົດສຸມປາກໃໝ່ກ່ຽວປະເມີນ
ຂັ້ງກາງບ່າງດຸນິ້ນຫານ ອັນເປັນເຖິງທີ່ກ່າວພາກຮັບພິເສດຖະກິດໄປ. ຂັ້ນ ຂອບໃຫ້ລັດທີ່ກ່າວຕົມເສີ່ອຮື່ງໃນ
ກອນທ້າຍແທນເຂົ້າວ່າ ດັ່ງນີ້ມີກຸດສ່າງສົດເສີມ ປ່ວນສົກຄົດຄົນ, ພຣະຍົດກົດກະກົງນິ້ນເສື້ອ, ອົງ
ກວາງຈົວເຈົ້າເປັນ “ພະຫຼາດຂ່າຍ້າ” ໂດຍແກ້.

ທຽບຂໍ້ກ່ຽວຂ້ອງວິຈວອນເຫຼືອປະນາຍ ໃນຄວາມເພື່ອເພື່ອຄົດເກີຍວັກນິປົງຈົດສຸມປາກ.^a

ຖຸກ່ອນກີກຢູ່ທີ່ໜ້າຍ! ກົດາຄົດ ນິ້ນຜູ້ປະກອບກ້າຍພົກງານ ۱۰ ອົ່າງ ແລະ
ປະກອບກ້າຍເວົ້ອຫາກ້າຍງານ ۴ ອົ່າງ ຈຶ່ງປົງຢູ່ຢາດແນ່ງອາມໄລດ້ ບັນລືດສື່ທີ່ນາກ
ປະກາກພຽມທັກວ່າ ໃນທັນມຸຄຄາງເຈົ້າທັກ່ທີ່ໜ້າຍ ວ່າ “ຮູ່ນີ້ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ, ແທງໃຫ້ກີກຽບ
ກືອຍ່າງນີ້ໆ, ກວານໄຟກັ້ງອູ້ໄດ້ແໜ່ງວຸນ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ;” ແລະວ່າ “ໄວທານາ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ,
ແທງໃຫ້ກີກເວທນາ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ, ກວານໄຟທັງອູ້ໄດ້ແໜ່ງເວທນາ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ;” ແລະວ່າ
“ສັງຢາ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ;” ແທງໃຫ້ເກີດສັງຢາ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ, ກວານໄຟທັງອູ້ໄດ້ແໜ່ງສັງຢາ
ກືອຍ່າງນີ້ໆ;” ແລະວ່າ “ສັງຫຸດ ທັນທະຍາ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ, ແທງໃຫ້ເກີດສັງຫຸດທັນທະຍາ ຄືອ
ຍ່າງນີ້ໆ, ກວານໄຟທັງອູ້ໄດ້ແໜ່ງສັງຫຸດທັນທະຍາ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ;” ແລະວ່າ “ວິຫຼາຍາ ຄືອ
ຍ່າງນີ້ໆ, ແທງໃຫ້ເກີດວິຫຼາຍາ ຄືອຍ່າງນີ້ໆ, ກວານໄຟທັງອູ້ໄດ້ແໜ່ງວິຫຼາຍາ ຄືອຍ່າງ
ນີ້ໆ;” ແລະວ່າ “ພວກສົ່ນນີ້ໆ, ສັງນິ້ນ; ພວກສົ່ນນີ້ເກີດນີ້, ສັງນິ້ນເກີດນີ້;

a. ຖຸກ່ອນທີ່ ۲ ກລກທະວຽກ ນິການແຫ່ງຊຸກທີ່ ນິການ. ສ. ១៩/ກມ/៤៥, ຂວັບແນ່ກີກຢູ່ທີ່ໜ້າຍ ທີ່ເສດຖານ.

เพราะดีนี้ในนี้, ลึกลึกในนี้; เพราะลึกลับ; ลึกลึกลับ; ลึกลึกลับ; ด้วยอการอย่างนี้ :
นี้ได้แก่ความที่ :-

เพราะมีลักษณะเป็นป้อมอยู่ จึงมีลักษณะหลังคา;

เพราะมีลักษณะเป็นป้อมอยู่ จึงลักษณะ;

... ฯลฯ ... ฯลฯ ... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

เพราะนี้เป็นป้อมอยู่, บริเวณ โลกปีระหงาทุกชั้นในสูปปายส์
ทั้งหลาย จึงเกิดขึ้นภารณต้าน : ความเกิดขึ้นพร้อมแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ ย่อมมี ก้าว
ของการย่างนี้.

เพราะความดูดลักษณ์ไปโดยไม่เหลือหน่วยช้านานนี้เหรอ, จึงมี
ความคืบหน้าดังนี้;

เพราะมีความดูดลักษณ์ จึงมีความคืบหน้าดูยุตยา;

... ฯลฯ ... ฯลฯ ... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

เพราะมีความดูดลักษณ์ ที่นั่นแล้ว บริเวณ โลกปีระหงาทุกชั้นในสูปปายส์
ทั้งหลาย จึงคับสิ้น : ความคับลงแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ ย่อมมี ก้าวของการ
ย่างนี้, ทั้งนี้.

คุกคอกภัยทั้งหลาย! ธรรมอันเรากระตัวคิดแล้วอย่างนี้ เป็นธรรมที่ทำให้ทั้น
แล้ว เป็นเพียงแล้ว ประภาพแล้ว นิส่วนบั้น ชื่อตนเราเลือนออกศีรษะแล้ว (จินนนบิโถคิโภ).
คุกคอกภัยทั้งหลาย! ในธรรมที่เรากระตัวไว้แล้วอย่างนี้ เป็นธรรมที่ทำให้ทั้นแล้ว
เป็นเพียงแล้ว ประภาพแล้ว นิส่วนบั้น ชื่อตนเราเลือนออกศีรษะแล้ว อย่างนี้ ย่อมเป็นการ
สมควรเห็นที่คุณบุกรผู้บัวจะแล้วก้าวสัก步 จะประภากวนพิยร (ค้ายการอธิษฐานเชิง) ว่า

“หนัง เอ็น กระดูก จักเหลืออยู่ เมื่อและเดี๋ยวนี้ครั้งจะเหื้อดแห้งไปก็ตามที่ เมื่อตั้งไม่ถึงปีรำไพน์อันบุคคลจะลืมได้ด้วยกำลังของบุรุษ ด้วยความที่ยังคงบุราช ด้วยความมากนั้นของบุรุษแล้ว จักหยุดความพ่ายแพ้นี้เสีย เมื่อไม่นานมาย” ทั้งนี้.

ถูก่อนภิกษุหั้งหลาຍ ภิกษุชี้ความเดียวคร้าว เกตีอนกสินไปกว้างธรรม ที่เป็นนาปอคุณหั้งหลาຍ ยอมอยู่เป็นทุกนี้ และยอมทำประโยชน์บนในญี่ห่วงให้ เสื่อมเส้น ถูก่อนภิกษุหั้งหลาຍ ส่วนภิกษุผู้มีความเพียรยั่นประราภแก้ว ยอมอยู่เป็นสุข สงักแล้วจากธรรมที่เป็นนาปอคุณหั้งหลาຍ เป็นอยู่ ด้วย และยอมทำประโยชน์บนอัน ในญี่ห่วงให้บริบูรณ์ ด้วย.

ถูก่อนภิกษุหั้งหลาຍ การบรรลุธรรมอันเด็ด ด้วยการกระทำอันเดือนั้น ย้อนมีไว้ได้; แต่ว่าการบรรลุธรรมอันเด็ด ด้วยการกระทำอันเดือนั้น ย้อนมีไว้ ฉล.

ถูก่อนภิกษุหั้งหลาຍ! พระมหาราชนี้ มีลักษณะ นำสัมมาสัมพัทธ;^๖ พึงพระราชาสักการ ออยู่ท่าน แล้ว.

ถูก่อนภิกษุหั้งหลาຍ! เพราจะเห็นนั้นในเรื่องนี้ พากเบยหั้งหลาຍ พึงป่าวราก ความเพียร เพื่อบรรลุธรรมที่ยังไม่ได้บรรลุ เพื่อเข้าถึงธรรมที่ยังไม่ได้เข้าถึง เพื่อทำให้นั้นจังธรรมที่ยังไม่ได้ทำให้แจ้ง เด็ด.

ถูก่อนภิกษุหั้งหลาຍ! พากเบยหั้งหลาຍ พึงทำความสำเนียกอย่างนี้ ว่า “ด้วยการกระทำอย่างนี้ บรรพชาตยองเรหั้งหลาຍ นี้ จักเป็น บรรพชาติเตาหมาน,

^๖ ลักษณะ ในที่นี้ คือใบ hakk ที่ถูกทิ้งไว้ที่ดินที่อยู่ใต้เท้าของพระ.

ไม่เป็นหมัน; แต่จักเป็นบรรพชาเมืองมีกำไร. ยัง เราทั้งหลายมิโภคเจ้า บิดามหาท
เสนาสนะ คิดานบั้จจุยเกสรชับริหารของตนหังหลาຍเหล่าไถ่ การนริโภคหังหลาຍนั้น
จักเป็น ภารณริโภคหะผลไอยู่ แล้วนิสังค์ไอยู่ น่าหังหลาຍเหล่าไนน์” ดังนี้.

คุก่อนนิกายหังหลาຍ! เพราะว่า เมื่อกิษุเห็นอยู่ชั่งประโยชน์คน ยอม
การแท้ที่จะทำประโยชน์นั้นให้ถึงพร้อม ด้วยความไม่ประมาท; หรือว่า เมื่อเห็นอยู่ชั่ง
ประโยชน์พ่อชู้อัน ย้อมการแท้ที่จะทำประโยชน์นั้นให้ถึงพร้อม ด้วยความไม่ประมาท;
หรือว่า เมื่อเห็นอยู่ชั่งประโยชน์หะผลเพื่อย ย้อมการแท้ที่จะทำประโยชน์นั้นให้ถึง
พร้อม ด้วยความไม่ประมาท, ดังนี้ แต.

ทรงมหกุจธรรมเนื่องคัวยปฎิชัตมุปนาห มความจำเนื่องด้น – ท่านกล่าว – ข้องปถอย.^๙

คุก่อนนิกายหังหลาຍ! เราจักแสดงธรรมอันมีความ ไฟเราะในเบื้องด้น
ไฟเราะในหักกลาด ไฟเราะในเบื้องปถอย แก่พวกเชอหังหลาຍ : จักประภาศ
พรหมจารย์พ่อหังธรรมะ พร้อมหังพชญชาดะ บวสุทธิบวบูรณ์สันนิชิ; กล่าวก่อ
ธรรมะหมวดหง ก ๖ หมวต. พากเชอหังหลาຍคงพึ่งชั่งธรรมะ, จงทำในใจให้สำเร็จ
ประโยชน์, เราจักกล่าวปั้น.

คุก่อนนิกายหังหลาຍ! (๑) อายคนหังหลาຍหก อันเป็นภารภัย เม่นสีที่
ควรรู้, (๒) อายคนหังหลาຍหก อันเป็นภารภัย เป็นสีที่ควรรู้, (๓) หมุนหะริวัญญาณ

^๙. ฉบับกุจธรรม บุญริ. บ. ๔๔/๔๐๔/๘๖๐, ครั้งที่นิกายหังหลาຍ นี้เรียกวัน ไกสัมเมืองจังหวัด.

หงษ์สายหงษ์ เป็นสิ่งที่ควรรู้, (๒) หมูแห่งผ้าอังกาหงษ์น้ำลายหงษ์เป็นสิ่งที่ควรรู้, (๓) หมูแห่ง เวหนา หงษ์สายหงษ์ เป็นสิ่งที่ควรรู้, (๔) หมูแห่งผ้าอังกาหงษ์น้ำลายหงษ์ เป็นสิ่งที่ควรรู้.

(๑) คำอันเรากล่าวแล้วอย่างนี้ว่า “อายุคนแห่งหลาภกอันเป็นภารภิน เป็นสิ่งที่ควรรู้” คั่งนั้น เราอาศัยอะไรกล่าวเล่า : อายุคนจะก่อตามืออุ้, อายุคนจะคง รูป มืออุ้, อายุคนจะก่อ ธรรมะ มืออุ้, อายุคนจะคง ตน มืออุ้, อายุคนจะก่อ ภพ มืออุ้, อายุคนจะก่อ ใจ มืออุ้, ข้อที่เรากล่าวว่า “อายุคนแห่งหลาภก อันเป็นภารภิน เป็นสิ่งที่ควรรู้” คั่งนั้น เราอาศัยสิ่งเหล่านี้อยู่กล่าว. นักอธิบายหมวดหมู่หลาภก หมวดหกหนน.

(๒) คำอันเรากล่าวแล้วอย่างนี้ว่า “อายุคนแห่งหลาภกอันเป็นภารภก เป็นสิ่งที่ควรรู้” คั่งนั้น เราอาศัยอะไรกล่าวเล่า : อายุคนจะก่อ รูป มืออุ้, อายุคนจะก่อ เมื่อง มืออุ้, อายุคนจะก่อ ตน มืออุ้, อายุคนจะก่อ ภพ มืออุ้, อายุคนจะก่อ ใจ มืออุ้, อายุคนจะก่อ ธรรมะ มืออุ้. ข้อที่เรากล่าวว่า “อายุคนแห่งหลาภก อันเป็นภารภก เป็นสิ่งที่ควรรู้” คั่งนั้น เราอาศัยสิ่งเหล่านี้อยู่กล่าว. นักอธิบายหมวดหมู่หลาภก หมวดหกหนน.

(๓) คำอันเรากล่าวแล้วอย่างนี้ว่า “หมูแห่งวิญญาณแห่งหลาภก เป็นสิ่งที่ควรรู้” คั่งนั้น เราอาศัยอะไรกล่าวเล่า : เพราะอาศัยซึ่งจักษุคุณ รูปหงษ์น้ำลายหงษ์ จึงเกิด ลักษณะวิญญาณ ; (ในกรณีนี้ให้เก็บใบโพธิ์ไว้ในวิญญาณเก็ต งานนี้ให้เก็บใบโพธิ์ไว้ในวิญญาณเก็ต หัวหา หัวให้เก็บไว้ในวิญญาณเก็ต ขายอีสานให้เก็บไว้ในวิญญาณเก็ต และงานนี้จะให้เก็บไว้ในวิญญาณเก็ต ไม่ใช่ ความเชื่อของเดียวแก้). ข้อที่เรากล่าวว่า “หมูแห่งวิญญาณแห่งหลาภก เป็นสิ่งที่ควรรู้” คั่งนั้น เราอาศัยสิ่งเหล่านี้อยู่กล่าว. นักอธิบายหมวดหมู่หลาภก หมวดหกหนน.

(๔) คำอันเรากล่าวแล้วอย่างนี้ว่า “หมูแห่งผ้าอังกาหงษ์น้ำลายหงษ์ เป็นสิ่งที่ควรรู้” คั่งนั้น เราอาศัยอะไรกล่าวเล่า : เพราะอาศัยซึ่งจักษุคุณ รูปหงษ์น้ำลายหงษ์ จึงเกิด

จักษุวิญญาณ : การประจวบพร้อมแห่งธรรม ๓ ประการ (จักษุ + รูป + จักษุวิญญาณ)
นั่นคือ ผัสสะ : (ในกรณีแห่งโภคทรัพย์ให้เกิดโภคสมัยตั้งต้น ขณะที่จะได้เกิดความสัมฤทธิ์ เป็นต้น จนกระทั่งถึงในที่จะได้รับในสัมฤทธิ์ ที่มีรับกามอย่างเดียวตน). ข้อที่แรกค่าว่า “หมุนแห่งผัสสะทั้งหลายหาก เป็นสีงที่ควรรู้” ทั้งนั้น เรายากษัยสังเหสานี้เองกล่าว. **นั่นคือ ธรรมะ หมวดคละหาก หมวดค่า.**

(๔) คำที่แรกกล่าวแล้วอย่างนี้ว่า “หมุนแห่งเวหนาทั้งหลายหาก เป็นสีงที่ควรรู้” ทั้งนั้น เรายากษัยอะไรกล่าวได้哉! เพราะอย่างที่จักษุค้วาย รูปทั้งหลายค้วาย จึงเกิด จักษุวิญญาณ; การประจวบพร้อมแห่งธรรม ๓ ประการ (จักษุ + รูป + จักษุวิญญาณ) นั่นคือ ผัสสะ; เพราะมีผัสสะเป็นบั้นจักษุ จึงมีเวหนา; (ในกรณีแห่งโภคทรัพย์ให้เกิดโภคสมัยสัมฤทธิ์ทางกายภาพ ที่จะได้เกิด ชนะผัสสะทั้งหลายตัวนี้ ที่มีรับกามอย่างเดียวตน). ข้อที่แรกค่าว่า “หมุนแห่งเวหนาทั้งหลายหาก เป็นสีงที่ควรรู้” ทั้งนั้น เรายากษัยสังเหสานี้เองกล่าว. **นั่นคือ ธรรมะหมวดคละหาก หมวดค่า.**

(๕) คำที่แรกกล่าวแล้วอย่างนี้ว่า “หมุนแห่งทั้มหนาทั้งหลายหาก เป็นสีงที่ควรรู้” ทั้งนั้น เรายากษัยอะไรกล่าวได้哉! เพราะอย่างที่จักษุค้วาย รูปทั้งหลายค้วาย จึงเกิด จักษุ-วิญญาณ การประจวบพร้อมแห่งธรรม ๓ ประการ (จักษุ + รูป + จักษุวิญญาณ) นั่นคือ ผัสสะ; เพราะมีผัสสะเป็นบั้นจักษุ จึงมี เวหนา; เพราะมีเวหนาเป็นบั้นจักษุ จึงมี ทัมหนา; (ในกรณีแห่งการเกิดทั้มหนาทั้งหลายตัวนี้ คันธัมเหลาตั้ง ราชภัตตาคัตติ โพธิรัพพตั้งเหลาตั้ง ธรรมคัตตาคัตติ ที่มีข้าง ด้านกล่างเดียวตน). ข้อที่แรกค่าว่า “หมุนแห่งทั้มหนาทั้งหลายหาก เป็นสีงที่ควรรู้” ทั้งนั้น เรายากษัยสังเหสานี้เองกล่าว. **นั่นคือ ธรรมะหมวดคละหาก หมวดค่า.**

ผู้ใดฟังกล่าวอย่างนี้ว่า “จักษุ เป็นอักขระ”, คำกล่าวเช่นนี้ ย่อม ไม่เข้าด้วย (ชั้นฐานนั่นแห่งเหตุผล); เพราะว่าความเกิดก็ตี ความสื่อมก็ตี ของจักษุ ปราภรณ์.

ก็เมื่อความเกิดก็ ความสืบต่อ กองสืบไป ปรากฏอยู่ คำที่ควรกล่าวสำหรับสิ่ง (จักยุ) นั้น ก็ควรจะต้องเป็นอย่างนี้ว่า “อักษรของเรา ย่อมเกิดขึ้นด้วย ย่อมสืบไปด้วย” ทั้งนี้; (พระฉะนั้น ค่าก่อความของผู้ที่กล่าวว่า “จักยุ เป็นอักษร” ถังนั้น จึงไม่ใช่ถึง (เชิงภาษาและเหตุผล); เท่าไรเหตุนั้น อักษรจึงเป็นอนันต์ค่า. (ในกรณีแห่งรูปอักษร จักยุวญาณ ก็คือ จักยุธรรมสังกัด จักยุสังฆารามชานาภัย รูปที่มีหน้าที่ต้องดูแลเรื่องของผู้ที่เชื่อฟังคำสอน ให้ด้วยความอย่างที่ควรจะเป็น ในการเดินทางต่อไป ถ้าหากคนที่เชื่อฟังคำสอนที่กล่าวไว้ ล้วนได้รับการอธิบาย มากถ้าเป็นเช่นนี้ ถ้าหากคนที่เชื่อฟังคำสอนที่กล่าวไว้ในทางด้านนี้; เห็นในกรณีแห่งรักษ์สัมฤทธิ์ : ประโยคศุกหทัยจะมีว่า “เท่าไร เหล่านี้ จักยุจึงเป็นอนันต์ค่า. รูปที่มีหน้าที่เชื่อฟังคำสอน จักยุวญาณจะเป็นอนันต์ค่า. จักยุสัมฤทธิ์จะเป็น อนันต์ค่า.”; หรือเช่นในกรณีแห่งรูปปัจจหา ลัมเบี้ยนการดีสักหัวอย่างเช่นหมวดคำอักษร ยังคงอยู่ศุกหทัยจะมีว่า “เท่าไรเหตุนั้น จักยุจึงเป็นอนันต์ค่า. รูปที่มีหน้าที่เชื่อฟังคำสอน จักยุวญาณจึงเป็นอนันต์ค่า. จักยุสัมฤทธิ์จะ เป็นอนันต์ค่า. เวลาหนึ่งจะเป็นอนันต์ค่า. ทั้งหมดจะเป็นอนันต์ค่า.”)

(ขอความในหมายโดยทั่วไป—พานะก็ตี—ชิวหักก็ตี—ภายหักก็ตี—มนะก็ตี ที่ถูกยกต่อเป็นอักษร; ก็เมื่อแห่ง ภารกิจของผู้เชื่อฟังกับข้อความที่ควรสัมผัสร่วมกันเพื่อหมายความว่า “ท่านกับฉันและพี่น้องของเรา ประจวบด้วยกันจะเป็นอนันต์ค่า.”)

[ชั้นหนึ่ง (มีการแสดงความงามเชื่อถือ)]

คุณก่อนิกษุหงษ์คาย! ก็ **ปฏิปทาอันให้ถึงความเกิดขึ้นพร้อมแต่งสักกาอช** มืออย่างนี้ กือ:-

บุคคล ย่อมสำคัญที่นั่นซึ่งจักยุว่า “นั้น สองเรา. นั้น เป็นเรา. นั้น เป็นอัคคายของเรา”. (ในกรณีแห่งรูปชั้นหนึ่งคาย จักยุวญาณ จักยุสัมฤทธิ์ เวชนา และพัชรา; ก็เมื่อ วันยังชุ่งเดือนกันปีในกรณีแห่งรูปชั้นนี้)

ในการเมื่อแห่งหมายโดยทั่วไป—พานะก็ตี—ชิวหักก็ตี—ภายหักก็ตี—มนะก็ตี ให้ถักไว้เมื่อผู้เชื่อ ภักดี ในการเดินทางต่อไปของชักขุนกุญช์ประการ ถ้างานแต่เพียงชื่อช่องที่ต้องเป็นไปตามหมายจะเป็น “น่าทึ่น”.)

[ชั้นหนึ่ง (มีการแสดงความงามท่ามกลาง)]

คุก่อนกิจทั้งหลาย! ก็ ปฏิปิหาอันให้อิจฉาเมตตาไม่เหลือแต่สักบาท
มิอยู่อย่างนี้ ต่อ:-

บุคคล ยอมทราบเห็นทวยศรีซักษ์ว่า “นั้น ไม่ใช่ของเรา (นั่น นน),
นั้น ไม่เป็นเรา (ในสิ่งใด), นั้น ไม่ใช่สัตว์ของเรา (น เมโล อะค้า)”。 (ใน
กรณีแห่งรูปทั้งหลาย, จักรภูมิ宇宙, จักรสัมพัทธ์, เอกนา, และตัวเรา; ที่ครั้นนั้นคุณเกี่ยวกับตนกระเบิดแห่งทั้งสิ้น。
การเดินแห่งหมวดสังฆ – พระ ไปจากพระทั้งหมดบนโลก ที่ได้ตัวรับไว้แล้วจะอย่างเดียวกันบ้างที่
หากได้ไว้ในกรณีแห่งหมวดทั้งสิ้น ถูกประทาน ทำงบันดาลเพียงชื่อทั้งเป็นอนุปทานหนึ่ง ๆ เท่านั้น).

[ชั่งบันนี้ เป็นการทดสอบความงามเบื้องปลาย]

(ต่อไปไฝรังและอยากรู้แน่ใจใน อยากรู้แน่นอก วิตญาณ มัสดะ ห้านั้นที่กันและกัน
เฉพาะ; ปฏิบัติคือท่องหน้าต นิสุธรรมหนานบีเด่น ก็เป็นผลให้เพิ่มบุสสันน ฯ ไปกามเวทนา; เมื่อยังคง
บรรณาการ บันนอยู่ไม่ได้ ไม่อาจรู้ชาติเดิมขึ้นแล้ว ก็ไม่บัน្តาหนาที่จะหันหัวสุดแห่งทุกสีได้ในทิฐาราม;
ซึ่งเมื่อความที่ทรงแสดงนั้น ได้นำมาไว้ในหมวดที่ ๒ ภายใต้หัวข้อว่า “เวทนาในบัญชีฉบับภาษา ให้
เกิดอนุสัญญา”, แต่ได้รับสัตว์โดยนัยที่ทรงกันไว้ หรือบัญชีของนั้น อีกด้วยหนึ่ง. ซึ่งเมื่อความที่ทรงแสดงนั้น
ก็ได้มามาไว้เมื่อแล้วในหมวดที่ ๒ โดยหัวข้อว่า “อนุสัญญาไม่อาจจะเกิด เมื่อรู้เท่ากันเวทนาใน
บัญชีฉบับภาษา”. ผู้ที่เคยหันตากามพระราษฎร์เฉยยกในด้านที่หัวลังสองนั้น ถือได้จากหัวข้อนั้น ฯ
แห่งหมายหนึ่น ฯ, ต่อจากนั้น ให้หัวข้อ ยิ่งหากเมื่อที่นั่นอยู่อย่างนั้น อาจเป็นหน้าอย ค่าอย่างนั้น ก็คงพ้น
ในห้องหมายไปแล้ว แต่สหกธรรมนั้นที่เนื่องกับอยากรู้นั้น ฯ ซึ่งมีขั้นตอน ๒ หมวด ฯ ๓ ๖. ในที่สุด
แห่งธรรมเทศน์นี้ มีมุกท่าให้กิจช ๒๐ รูป นารสุรย์ทักษ์ฯ).

พิเศษและสำคัญ ข้อมูลความเห็นตรงกันในเรื่องปฏิบัติสัมภูปนาบที่

ก็คือว่า “ชรณะจะมี เพราบปั้งอีก็อบาดี” กันนี้ เช่นนี้แต่เป็นคำที่ร่ว
กถ้าแล้ว. คุก่อนกิจทั้งหลาย! ชรณะจะมี เพราบปั้งอีก็อบาดี ใช่ไหม? เป็น
อย่างนี้หรือเป็นอย่างไร ในข้อนี้?

๑. หมายถึงภาษาเชิงอนุรักษ์ น.ส. ๗๒/๔๔๐/๔๔๘, พรสังกัด กทม. ที่เชกอว.

“ชั้นตั้งพระองค์ผู้เจริญ! ธรรมราตนี เผราบชัยคือชาติ, ในข้อนี้ ก็องมีว่า
ธรรมราตนี เผราบชัยคือชาติ อ่ายองนี้มีหนอนพระเจ้าชาติ”

(ครั้บยกแล้วทรงรักความ และภัยที่มีหมายทดสอบ ในเด็กชายอ่อนกว่านี้เป็นสักคำไป
หากอาการของป่วยจะสมบูง ซึ่งในก็องมีช่องให้ค้าช... ฯลฯ ... งานคราที่อ่อนกว่าสักห้า ห้าสิบ
เป็นหนึ่งเดือนปีคราวหนึ่ง)

ก็อกันว่า “ชาตินี้ เผราบชัยคือชาติ...

อ่ายองนี้มีหนอน พระเจ้าชาติ!”

ก็อกันว่า “ภานี เผราบชัยคือชาติป่าทาน... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

อ่ายองนี้มีหนอน พระเจ้าชาติ!”

ก็อกันว่า “อุปากานี เผราบชัยคือชาติพัฒนา... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

อ่ายองนี้มีหนอน พระเจ้าชาติ!”

ก็อกันว่า “พัฒนาอี เผราบชัยคือชาติเวทนา... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

อ่ายองนี้มีหนอน พระเจ้าชาติ!”

ก็อกันว่า “เวทนาอี เผราบชัยคือชาติเสี้ช... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

อ่ายองนี้มีหนอน พระเจ้าชาติ!”

ก็อกันว่า “เสี้ชอี เผราบชัยคือชาติพานุช... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

อ่ายองนี้มีหนอน พระเจ้าชาติ!”

ก็อกันว่า “พานุชนะอี เผราบชัยคือชาติพานุชนะ... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

อ่ายองนี้มีหนอน พระเจ้าชาติ!”

ก็อกันว่า “นามรูปอี เผราบชัยคือชาติวิญญาณ... ฯลฯ ... ฯลฯ ...

อ่ายองนี้มีหนอน พระเจ้าชาติ!”

ก็ค่านว่า “วิญญาณนี้ เบราระบืออีกต่อหน้า ... ลูก ... ลูก...

ອຸປະນະກົມພາກອົງການ /

ก็ค้าเริ่ว “สั้นราหงหลวงมี เนาะงงจังศือวิชช่า” ดังนี้, เช่นนี้ก็เป็นกำที่เราถูกล่าวเด้ว. ถูกอ่นกิษฐ์หึ้งหน้าย! สั้นราหงหลวงมี เนาะบ้าชัยคือวิชาใช่ไหม? เป็นอย่างนั้นหรือเป็นอย่างไร ให้ดูนั้น!

“ช้าแต่พระองค์ผู้เชริญ! สังฆารหันต์อยู่มี เพราวนบี้ชัยคืออวิชาต, ในข้อนี้
ก้อนนี้ว่า สังฆารหันต์อยู่มี เพราวนบี้ชัยคืออวิชาต อย่างนี้เป็นเหตุตอน พราเวลล์”

คุก่อนกิจทั้งหลาย! คุกแล้ว! คุกก่อนกิจทั้งหลาย! เมื่อันน่าว่า เม็พวக
เชอกก่อลาวอย่าง; แม่เราซึ่งก่อลาวอย่างนี้ว่า “ເມື່ອສັນນົມຍູ້ສັນກົນ; ເພຣະສັນ^๔
ເກີດຂຶ້ນ ສັນກົດຂຶ້ນ;”^๕ ກວດາກີດ ເພຣະນີອົງຫາເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນສັງຫາທັງຫຸດ;
ເພຣະນີສັງຫາເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນມີວິญญาณ; ເພຣະນີວິญญาณເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນມີນານຽຸປ;
ເພຣະນີນານຽຸປເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນສັພາຍາມ; ເພຣະນີສັພາຍາມເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນຜົສຮະ;
ເພຣະນີຜົສຮະເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນມີວາຫາ; ເພຣະນີວາຫາເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນມີຄັດແຫ; ເພຣະນີ
ຄັດແຫເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນມີອຸປາຫາ; ເພຣະນີອຸປາຫາເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນມີກົມ; ເພຣະນີກົມ
ເບີນບໍ່ຈັຍ ຈິນມີຫາກີ; ເພຣະນີຫາກີເບີນບໍ່ຈັຍ, ຜຣາມຮອດ ໂໄກປປິໄທວະຖຸກະໄຫນຕ-
ອຸປາສັກທັງຫຸດ ຈິນເກີດຂຶ້ນກຽບຕ້ວນ : ຄວາມກົດຂຶ້ນເພຣວັນແທ່ງກອງທຸກໆທັງສັນນ ຢ່ອມນີ
ກ້າວກາງວຽກຂ່າຍ.

๙. ปั้นก่อจราจรในถนนให้อดุลย์มีรากฐาน ที่ บ่อระดับน้ำ คือก่อหินทรายเรียกว่า ปั้นก่อปืนชุดใหญ่ สำหรับเดิน

เพราะความงามคือไปโดยไม่เหลือแห่งอวิชาตานั่นนี่เทียว, จึงมีความคับแห่งสังขาร; เพราะมีความคับแห่งสังขาร จึงมีความกับแห่งวิญญาณ; เพราะมีความกับแห่งวิญญาณ จึงมีความตับแห่งนามรูป; เพราะมีความกับแห่งนามรูป จึงมีความตับแห่งสพายกัน; เพราะมีความตับแห่งสพายกัน จึงมีความตับแห่งผัสสะ; เพราะมีความตับแห่งผัสสะ จึงมีความตับแห่งเวลา; เพราะมีความตับแห่งเวลา จึงมีความกับแห่งอดีต; เพราะมีความกับแห่งอดีต ก็มีความกับแห่งอนาคต จึงมีความกับแห่งอนาคต; เพราะมีความกับแห่งอนาคต จึงมีความตับแห่งอุปมาทาน; เพราะมีความตับแห่งอุปมาทาน จึงมีความตับแห่งภพ; เพราะมีความตับแห่งภพ จึงมีความตับแห่งชาติ; เพราะมีความตับแห่งชาตินั้นแล ชรานารถะ โสกะบุเรหะทุกจะโทุมเส อุปมาสหงส์หลาย จึงกลับตัวนั้น : ความคับลงแห่งกองทุกซึ่งตนนี้ ย้อนมี คำยาการอย่างนี้.

ก็ค้าบันนี้ว่า “ความตับแห่งชรานารถะมี เนราจะความตับแห่งชาติ” ตั้งนี้ เช่นนั้นแล เป็นค้ำที่เรากล่าวแล้ว. ถูกก่อนคิดยุทั้งหลาย. ความตับแห่งชรานารถะมี เพราะความตับแห่งชาติ ใช้ใน ; เป็นอย่างนี้หรือเป็นอย่างไร ในข้อนี้;

“ชาติพราหมงค์ผู้เชริญ / ความตับแห่งชรานารถะมี เนราจะความตับแห่งชาติ,
ในข้อนี้ก็ยังนี้ว่า ความตับแห่งชรานารถะมี เนราจะความตับแห่งชาติ อย่างนี้เป็นหนอน
พระเจ้าชาติ /”

(คำสอนของเด็กธรรมชักดาน และภิกษุหัวใจถูกครอบ ในลักษณะอย่างเดียวกันนี้ ทุกอย่างของ
ปฏิชีวิตมนบาล ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึง... ฯลฯ ... จนกระทั่งถึงอาการอุดกั้น คือสังขาร จึงจะเริ่มนัดชัก
กังวลนั่นเอง.)

ก็ค้าบันนี้ว่า “ความตับแห่งชาติ เนราจะความตับแห่งภพ ... ฯลฯ ...

อย่างนี้หนอน พระเจ้าชาติ /”

ก็ค้าบันนี้ว่า “ความตับแห่งภพ เนราจะความตับแห่งอุปมาทาน... ฯลฯ ...

อย่างนี้หนอน พระเจ้าชาติ /”

ก็ค้านว่า “ความดับแห่งอุปทานมี เนราราชความดับแห่งตื้อกำ... ฯลฯ...
อย่างนี้เน้นอน พระเจ้าช้า!”

ก็ค้านว่า “ความดับแห่งตื้อกำมี เนราราชความดับแห่งเวหนา... ฯลฯ...
อย่างนี้เน้นอน พระเจ้าช้า!”

ก็ค้านว่า “ความดับแห่งเวหนามี เนราราชความดับแห่งฟื้ฟู... ฯลฯ...
อย่างนี้เน้นอน พระเจ้าช้า!”

ก็ค้านว่า “ความดับแห่งฟื้ฟูดันชี เนราราชความดับแห่งฟ้ายคนด... ฯลฯ...
อย่างนี้เน้นอน พระเจ้าช้า!”

ก็ค้านว่า “ความดับแห่งฟ้ายคนดี เนราราชความดับแห่งนานาญ... ฯลฯ...
อย่างนี้เน้นอน พระเจ้าช้า!”

ก็ค้านว่า “ความดับแห่งนานายุปนี เนราราชความดับแห่งวิญญาณ... ฯลฯ...
อย่างนี้เน้นอน พระเจ้าช้า!”

* ก็ค้านว่า “ความดับแห่งวิญญาณนี เนราราชความดับแห่งสังขาร... ฯลฯ...
อย่างนี้เน้นอน พระเจ้าช้า!”

ก็ค้านว่า “ความดับแห่งสังขารนี เนราราชความดับแห่งอวิชชา” ถังนี้ เช่นนี้
แล เป็นก้ามที่เรากล่าวแล้ว. ถูกอกนิกยุทธ์แนอย! การกับแห่งสังขารนี เนราราชความดับ
แห่งอวิชชาให้ใหม่, เป็นอย่างนี้หรือเป็นอย่างไร ในข้อนี้!

“ชั้นค์พระองค์ผู้เจริญ! ความดับแห่งสังขารนี เนราราชความดับแห่งอวิชชา,
ในข้อนี้ ก็ค้านว่า ความดับแห่งสังขารนี เนราราชความดับแห่งอวิชชา อย่างนี้เป็นเน้นอน
พระเจ้าช้า!”

ทุกอย่างก็ขึ้นมาด้วย! ถูกแล้ว! ทุกอย่างก็ขึ้นมาด้วย! แม้ หลวงເຊົ້າດັກລ້າວ
ອ່ອນ; แม้ເວົ້າດັກລ້າວອ່ອນ; ว่า “ເນື້ອສິ້ນນີ້ມີມືອໍ່ ສັນກິນນີ້; ເພຣະສິ້ນຕົ້ນໄປ
ສິ້ນກິດຕົ້ນໄປ;”^๑ ກ່າວເຄື່ອ ເພຣະກວານດັບແໜ່ງອວຍຫາ ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງສັງຫຼາງ;
ເພຣະມີກວານດັບແໜ່ງສັງຫຼາງ ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງວິຊາຍາດ; ເພຣະມີກວານດັບແໜ່ງວິຊາຍາດ
ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງນາມຮູປ; ເພຣະມີກວານດັບແໜ່ງນາມຮູປ ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງສຳພາຍາກນະ;
ເພຣະມີກວານດັບແໜ່ງສຳພາຍາກນະ ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງຜົສະ; ເພຣະມີກວານດັບແໜ່ງຜົສະ
ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງເວທະນາ; ເພຣະມີກວານດັບແໜ່ງເວທະນາ ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງກັນຫາ; ເພຣະ
ມີກວານດັບແໜ່ງກັນຫາ ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງອຸປາການ; ເພຣະມີກວານດັບແໜ່ງອຸປາການ ຈຶ່ງມີ
ກວານດັບແໜ່ງກົກ; ເພຣະມີກວານດັບແໜ່ງກົກ ຈຶ່ງມີກວານດັບແໜ່ງຫາດ; ເພຣະມີກວານດັບ
ແໜ່ງຫາດໃນແຕ ຂ່າຍນວນ ໄສຂະບວິເຫວະທຸກຂະໂທນນັ້ນອຸປາການທັງໝາຍ ຈຶ່ງດັບສິນ :
ກວານດັບສິນແໜ່ງກອງທຸກຫົງສິນ ຢ່ອມນີ້ ດ້ວຍອາກາຮອຢ່າງນີ້.

หมายเหตุรวมทั่ว : มีทักษิณหี้มังคล ในเรื่องนี้ฯ พระยาเสนาบดี
พระยาโก ข้อมูลพิจารณาแล้วเห็นด้วย ให้เจพะอ่อนเชื่อในกรณีที่เป็นปัจจัยสมบูรณ์ ไทย
ไม่เพียงแต่ป้ากัวฯ หรือกล้าไว้พิจารณาความทราบในพระยาเสนาบดี แต่หมายความว่า พระ
ยาเสนาบดีนี้เป็นเรื่องนี้กัวฯ ปัจจัยสมบูรณ์ แห่งศักดิ์อภิการ; และมองเห็นความเป็นอิทธิปัจจัยค่า
คือเป็นปัจจัยสำคัญเดียว ยกอภิการ จริงๆ.

๙. ข้อความในเลขอื่นอยู่ในประกาศฯ ประโยคดี คือกฎหมายเรื่องก่อตัว อิทธิปัปปีราชยา ผู้คนนับ ผู้ที่ก่ออาชญากรรม เว็บไซต์การพนันไป เพื่อจะได้รับเงินเดือนก้าวขึ้นไป มีความส่อถูกกฎหมายและเพียงพอ : ข้อความ ก่อตัว ว่า "เข้าใจว่าเป็นอาชญากรรมก่อตัวปัปปีราชยาที่มีความ "พึงแม้ม" เผื่อน อยู่ในที่ลังทันท์ของอาชญากรรมที่อยู่ก็ยังมี (คุณภาพ ที่ ๑ ท้าวเวงว่า "ควรต้องจ่ายเงินเดือนก้าวขึ้นไปก่อนหน้าบันทึกเรื่องก่อตัวเพื่อความรวดเร็ว") และเรียบเรียง).

หมวดทั่วไป ฉบับ